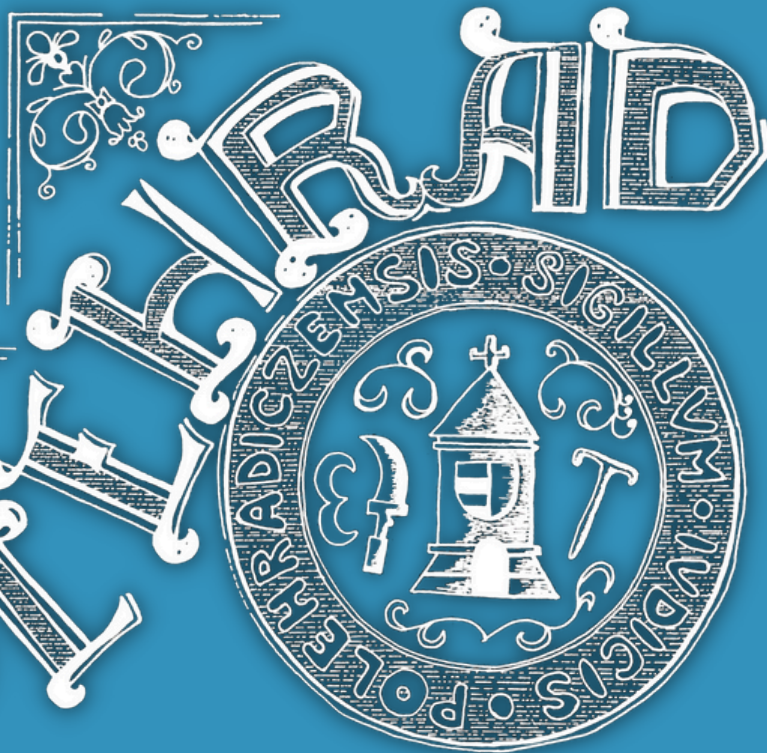

Zpravodaj
občanů Boleradice

Číslo 2.
Červen 2024

Velikonoční košť

MetleRun

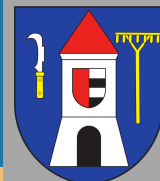

Slavnostní otevření Cesty bratří Mrštíků a procházka do Helenčina údolí

Dětský den na rybníku

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, milí čtenáři Polehradu,

člověka těší, když vidí, jak se náš venkov zvedá, nejenom po materiální stránce, ale i v jiných ohledech. Když vidím na internetu publikované fotografie naší obce z minulosti více či méně dávné, často spíš než bych hledal známé postavy a obličeje, pozoruju na těchto snímcích okolí a prostředí, ve kterém se tyto postavy pohybují. Zajímá mě více, jak Boleradice vypadaly v dobách, když jsem byl sám malé dítě, a ještě dříve. Jsem toho názoru, že člověk má tendence si vlastní minulost idealizovat a přikrašlovat tak, aby odpovídala jeho romantické představě o krásném, ale uprchlém mládí. Proto je i v mojí hlavě všechno zalité sluncem, špatné je většinou zapomenuto a zůstává idylická krajina bezstarostného dětství. O to víc člověka udeří do očí občasná pochumnost, která z těchto fotografií čiší, alespoň pokud jde o jejich kolorit. Vidím zanedbané šterkové či blátivé cesty, které většinou bez obrubníků či chodníků končí před domy jaksi do ztracena. Neudržovaná a zarostlá veřejná prostranství, omšelé šedivé budovy a místa, ve kterých se lidé pohybují stejně veselí, jako jsme dnes my. A to fotografie není schopna zprostředkovat třeba zimní štiplavý puch páleného uhlí, který v zimě ležel jako poklice každý podvečer na celé dědině. Nejedná se přitom o snímky bůhvíjak prachstaré, vzpomínám na roky svého dětství, tedy hlavně na 80. léta minulého století. Když pohlédneme na naši obec dnes, můžeme vidět, jak obrovský krok směrem kupředu se za posledních několik dekád v tomto směru udělal. Jistě, ani dnes není všechno dokonalé, lidé jsou i dnes dobří a zlí jako byli kdysi a není všechno jenom o úhledně posečené trávě a očištěném obrubníku. Vizuální propast mezi tehdejší podobou obce a tou dnešní je však alespoň pro mne ohromující.

Nechejme ale oko kamery vystoupat výše, do kopců nad našimi ulicemi. Tady se obraz poměrně dramaticky

mění opačným směrem. Tam, kde jsme kdysi mohli vidět úhledně upravené tálky políček, malých vinic, stromů pečlivě v krajině rozmístěných a půdy vzorně udržované do posledního centimetru, převládá dnes neudržovaný nálet a zpustlé viniční záhumenky. Kdysi rušné cesty jsou udržované jen díky pomoci a péči posledních zemědělců a občasnému zásahu obecních strojů a pracovníků. Už je neudržuje každodenní pohyb lidí, kteří po nich mířili na svoje pole. Každý pohled na obec, pohled dnešní či minulý, pohled zblízka či zdáli, má tedy svoje „ale“ a není jednoduché s jistotou a určitostí říct, že něco je dobře nebo špatně.

Ztracené staleté pouto člověka a země kolem něj ale patří mezi statky, které se pořád dají nějakým způsobem k životu znovu přivést. Mezi tyto statky také patří třeba staré tradice či naše kroje. Zanedlouho budeme mít na našich hodech znovu příležitost vidět, že tyto statky jsou u nás udržované s hrdostí a přirozenou kontinuitou. Jsem za to rád a nositelům tradice, naší chase, z celého srdce fandím.

Pak jsou ale statky, které když jednou zmizí, už je nikdy nikdo nevrátí. A tady mám na mysli hlavně naše nářečí. Lišilo se od dědiny k dědině... pořád mám v hlavě naprosto rozdílnou a kouzelnou mluvu obou mých babiček, které strávily obě celý svůj život v dědinkách od sebe pouhé tři kilometry vzdálených. Jako by tak trochu mluvily každá jiným jazykem. Kus z tohoto nářečí zemřel s nimi a umírá s každým dalším, kdo si z něj stále méně pamatuje a stále méně používá. Jednou v našem otevřeném a do jisté míry unifikovaném světě zmizí zcela. A už nám je nikdo nevrátí.

Svoje rozjímání tedy dnes zakončím jako jeden z hrdých nositelů právě této tradice:

„To be belo, abe nebele hode!“

Antonín Vejvančický, starosta

Obsah

Slovo starosty	3
Zprávy z radnice	4
Stalo se	
• Pálení čarodějnic	8
• Žehnáni hasičské cisterny	8
• Metlerun	9
• Osvobození Boleradic	9
• Světový den včel	10
• Velikonoční košť vín	11
• Rybářské závody	11
• Dětský den	11
• Společné vzpomínání	12
• O boleradický džbánek	12
• Čisté Boleradice	13
• Železná sobota	13
• Expedice Akát	14
• Volby do Evropského parlamentu	14
Kultura, postřehy, rozhovory	
• Pozvánka na hody	15
• Pivo po kapkách V	15
• Z činnosti hostinské	16
• Poutě na zlatou sobotu	19
• Kterak loupežníci v horách boleradských řádili	20
• Morava mnohodrůdová	23
• Novinky v knihovně	25
• Pasáček z Pasek	26
• Vzpomínáme na staré časy II	28
• Polární záře	30
Zprávy ze školy a školky	32
Spolky informují	
• Letorost	35
• Divadelní spolek	37
• Zahrádkáři	39
• SK Boleradice 1935	39
Polehrátky	40
Kalendář akcí	41

Co je nového?

Pokud jde o hlavní akce plánované na tento rok, pak jsme se po hodně dlouhém čekání dočkali jistého posunu u plánované výstavby kanalizace a ČOV. Naše žádost o dotaci podaná v aktuální výzvě Státního fondu životního prostředí (SFŽP) na kanalizace a ČOV byla po více než půl roce vyhodnocena kladně, ale z důvodu velkého přetlaku podaných žádostí jsme se octili v zásobníku. U avizované 70% podpory bylo podpořeno pouze několik málo projektů, nicméně vláda uvolnila další prostředky a SFŽP pro schválené projekty vyhlásil novou výzvu ve zjednodušeném a zrychleném režimu. Žádost jsme tedy podali opakovaně, dotace pro podpořené projekty činí až 60 % způsobilých výdajů, dalších 20 % nákladů lze dofinancovat s pomocí půjčky SFŽP s 1 % úroku. Žádost o státní půjčku bude dostupná od 15. 6. 2024. S využitím dotací, naspořených prostředků a zvýhodněné půjčky SFŽP by komerční úvěr pro dofinancování nemusel být vysoký. Dojednáváme také spolufinancování celoplošné opravy krajských komunikací s vedením SÚS JMK. Toto, spolu s možností další dotace ze strany Jihomoravského kraje, by mohlo pomoci celkovou finanční zátěž pro obec významně snížit. Plánovaný začátek akce se nám ovšem z těchto důvodů posunuje na září r. 2024.

Pokud jde o druhou velkou akci – plánovanou výstavbu ve Vorlíčkách, tak zde byl dne 13. 5. ze 6 podaných nabídek vybrán zhotovitel stavby „Vorlíčky – IS pro výstavbu RD, I. etapa“, vysoutěžená cena je 21.634.173,89,- Kč vč. DPH (což je podstatně méně oproti ceně rozpočtované) a zhotovitelem bude spol. VHS Břeclav. Termín výstavby je 9/2024–5/2025, souběžně proběhne výstavba TS a připojení VN + NN a výstavba optické sítě – nebyly součástí zakázky, realizovat bude EG.D resp. Tagnet souběžně s hlavní výstavbou. Rada městyse v současné době připravuje záměr a návrh podmínek prodeje pozemků.

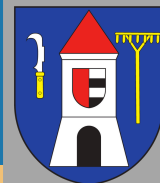

také čekáme rozhodnutí k naší žádosti na nákup nových stolů do sálu (rozsah dotace kolem 300.000,- Kč), zde jsme provedli předběžný průzkum trhu k ceně a kvalitě požadovaného výrobku. Dokončujeme úpravu prostoru kolem rozhledny, kde byl obnovený prostor pod stavbou – nová obruba a kamenivo, prostor byl osázený keřovou výsadbou s prozatímním oplocením. Renovovali a doplnili jsme některé lavičky v intravilánu, plánujeme doplnění „psího“ koše na rybník – čekáme na jeho dodání. V nejbližší době dojde k úpravám parkové výsadby v centru obce. Koupili jsme zametací kartáč s kropením na nový traktor a doplacený byly vícepráce a úpravy na hasičské cisterně.

Antonín Vejvančický, starosta

Z menších akcí jsme v uplynulém období realizovali úpravu cesty za Kunderovým, rekonstrukci oplocení restaurace, nákup oplocení do areálu centra obce pro pořádání kulturních a společenských akcí. U dalších žádostí o dotace mimo kanalizaci jsme obdrželi prostředky na realizaci místní energetické koncepce, kde v poptávkovém řízení uspěla ze tří uchazečů spol. MAS Hustopečsko (cena 440.000,- Kč vč. DPH). Pro naši žádost jsou na MPO rezervovány finanční prostředky ve výši 449.350,- Kč. Akce se právě rozbíhá, k jejímu úspěšnému průběhu velmi pomůže součinnost většiny našich obyvatel a bližší informaci o ní najdete na jiném místě našeho zpravodaje. Každým dnem

Poplatky

Úřad městyse Boleradice připomíná, že 30. 6. 2024 je splatnost poplatku za odpad, za psa a pronájem pozemku na r. 2024. Výše poplatku za sběr a svoz odpadu je: 700,- Kč za osobu, 500,- Kč za děti do 6 let a osoby samostatně žijící starší 70 let.

Poplatky lze uhradit v hotovosti na Úřadě městyse Boleradice nebo převodem na účet číslo: 109024292/0300, VS: číslo domu.

Pokud si nejste jisti částkou, kterou máte uhradit, kontaktujte Úřad městyse Boleradice (519423185, obec@boleradice.cz).

Ještě pár slov k rozhledně

Mezi jinými věcmi jsem při loňské opravě pátral po tom, jaké jsou vlastně podmínky pro provozování podobných objektů jako je naše rozhledna, jaká je nutnost a četnost různých kontrol a revizí. K mému překvapení nebylo vůbec jednoduché jakákoliv souhrnná pravidla pro provozování najít. Až souhrou náhod jsem v jednom z čísel časopisu Svazu měst a obcí ČR našel rozhovor s Ing. Lubošem Drahňovským, auditorem Výzkumného a vývojového ústavu dřevařského v Praze, s. p., který se problematice dřevostaveb v exteriéru dlouhodobě věnuje a odborná stanoviska tohoto typu vyhotovuje. Rozhovor byl realizován v souvislosti s nehodou na malé vyhlídkové věži na Děčínsku. Pana Drahňovského jsem oslovil se žádostí o posouzení stavu naší rozhledny. Nedávno k nám zavítal, stavbu jsme spolu prošli, změřili vlhkost dřeva v podestách a nosnících a celkově její stav zhodnotili.

Pro konstrukce podobných staveb jako je naše rozhledna je podstatná rychlost jejich vysychání. Zvláště exponovaná a namáhaná místa jsou spoje a různá šroubení mezi jednotlivými dřevěnými prvky. Pokud jsou tato místa vystavena zatékání, podléhají poměrně rychle

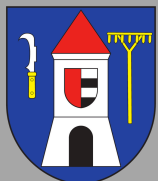

degradaci. Měření vlhkosti probíhá zatlučením sondy měřícího přístroje do různých vrstev dřeva. Povrch totiž často nevykazuje žádné viditelné známky degradace, ovšem přetrvávající vlhkost může způsobovat závažné škody uvnitř dřevní hmoty. Pro konstrukci staveb podobného typu jako je naše rozhledna je pak vhodné spíše dřevo modřínové než smrkové, vydrží výrazně déle, ale jeho cena je podstatně vyšší. V případě špatných podmínek a údržby pak ale dříve nebo později k jeho degradaci dojde taktéž.

Kontrolu rozhledny jsme prováděli během vydatných dešťů na začátku

června 2024. Stávající dřevěné prvky naší rozhledny většinou vykazují hloubkovou vlhkost kolem 14 %, což není prostředí vhodné pro rozvoj plísní a dřevokazných hub. Pouze na dvou místech se vlhkost blížila 20 %. Pro rozvoj a růst těchto organismů je nutná stabilní vlhkost alespoň 22 %. Výměna sloupů na naší rozhledně byla vyhodnocena jako velmi dobré řešení jak z pohledu konstrukčního, tak estetického. Stavba je v současné době způsobila k bezpečnému provozu. Snad jí to tak dlouho vydrží.

Antonín Vejvančický, starosta

Zpracování místní energetické koncepce městyse Boleradice

Vážení spoluobčané,

v několika minulých letech jsme zažili takzvanou energetickou krizi, která je stále aktuálním tématem. Tato událost se dotkla nás všech, i našeho městyse a jeho hospodářství. Zatímco v roce 2020 jsme měli náklady na el. energii přibližně 450 tis. Kč tak v roce 2022 to bylo již téměř 870 tis. Kč. U plynu je nárůst obdobný. Abychom snížili tyto náklady, rozhodli jsme se investovat do fotovoltaických elektráren, na které se podařilo získat dotaci v celkové výši téměř 6,6 mil. Kč.

Také se podařilo získat další dotaci na zpracování místní energetické koncepce. Tento dokument bude mapovat energetické zatížení na území obce a možnosti, jak uspořít energii. Energetická koncepce není zpracována jen pro zástupce městyse, ale pro všechny občany a firmy na území obce. Tato koncepce je zásadním dokumentem, který mapuje aktuální stav energetiky na území obce, a umožní nám plánovat hospodaření s energií a rozvoj jednotlivých sítí.

Proto se na Vás obracím s prosbou o účast na dotazníkovém šetření v rámci zpracování této koncepce. Pro důkladnou analýzu možností energetických opatření v naší obci Vás v průběhu prázdnin navštíví pověření brigádníci zpracovatele MAS Hustopečsko (zástupci místní mládeže, stárci a chasa), kteří Vám budou nápomocni s vyplněním Dotazníku k místní energetické koncepci.

Co Vám přinese, že nám pomůžete s tímto dokumentem? Na základě zjištěných okolností vyhodnotí pro jednotlivá odběrná místa a objekty možnosti, jak Vám pomoci se snížením spotřeby energie a hlavně, jak ušetřit. Po vyhodnocení dotazníků z jednotlivých domácností se s Vámi spojí odborníci z Místní akční skupiny (MAS) Hustopečsko, která je zpracovatelem této koncepce a v posledních letech nám s energetikou pomáhá, a nabídnou Vám radu a pomoc, jak uspořít. Poradenství v energetických úsporách budou pro Vás provedena bezplatně. Díky tomu, že MAS Hustopečsko nejsou ani dodavatelé fotovoltaických elektráren, ani dodavatelé zateplení nebo tepelných čerpadel, poradí vám nezaujatě.

Všechny informace podléhají ochraňování osobních údajů a budou použity pouze pro celkové energetické bilance v městyse a jeho částech. Získané informace pro jednotlivé domy budou použity čistě pro návrhy úsporných opatření pro tyto konkrétní domy, z tohoto důvodu jsou důležitá data z jednotlivých vyúčtování. Žádné osobní informace a také informace o jednotlivých odběrných místech nebudou poskytnuty třetím stranám, (obchodníkům, energetickým společnostem, montážním firmám, ...)

Ve zmíněném dotazníku se budou otázky ohledně Vaší spotřeby elektrické energie, sazby, hlavního jističe, spotřeby plynu, uhlí, dřeva, pokud máte fotovoltaickou elektrárnu, tak objem výroby,

rezervovaný výkon, průběhy výroby a spotřeby a jiné dotazy. Většinu těchto informací najdeme ve vyúčtování za el. energii, plyn atd. Proto pro snazší a rychlejší vyřízení si prosím připravte vyúčtování za posledních 24 měsíců. Další otázky se budou týkat, např. plánování zateplení objektu, instalaci FVE, výměnu kotle nebo jiná energetická opatření. Pokud si nebudete přát, aby Vás někdo osobně navštívil, tento dotazník bude také na obecních stránkách, kde ho budete moci vyplnit a přiložit kopii vyúčtování.

A co přinese tento dokument vedení městyse? Díky informacím, které získáme budeme moci lépe vyjednávat s provozovateli distribučních sítí, zejména eg.d (dříve eon). Dále plánujeme zapojení do regionálního energetického společenství pro komunitní sdílení elektrické energie. Všechny tyto informace jsou klíčové pro zjištění možností, jak se do sdílení zapojit. Komunitní energetika je možnost, jak uspořít díky sdílení el. energie v rámci společenství.

Bližší informace o termínu zahájení a ukončení dotazníkového šetření bude vyhlášena v místním rozhlase.

Pokud budete mít jakýchkoliv nejasnosti v průběhu dotazníkového šetření i mimo něj, tak se bez obav obraťte na zpracovatele MAS Hustopečsko, jmenovitě na pana Daniela Ullmanna, tel. 601 366 894, email: energetik.hustopecko@gmail.com.

Antonín Vejvančický, starosta
Foto: archiv ÚM (studie FVE)

Odpad na sběrném dvoře

Vážení spoluobčané,

dlouhodobě neutěšená situace s ukládkou zejména stavební suti na sběrném dvoře nás donutila upravit pravidla k ukládání tohoto odpadu. V poplatku, který platíte za likvidaci komunálního odpadu, není zahrnuto uložení stavební suti. Tato služba pro občany doposud fungovala bezplatně s takovým úmyslem, aby občané měli možnost malé množství suti na sběrném dvoře uložit. Bohužel tato služba dlouhodobě vede k tomu, že někteří jednotlivci na sběrný dvůr vyváží velké objemy suti z různých domácích demoličních prací. V některých dnech je kapacita zcela zaplněna během několika málo desítek minut a všechny ostatní musí obsluha posílat pryč. Obec není povinna spolufinancovat domácí demoliční práce. K podobnému kroku jsme se rozhodli u ukládky pneumatik. Proto bylo rozhodnuto

o omezení ukládání a zpoplatnění uložení stavební suti a pneumatik v souladu s novým ceníkem pro ukládání některých druhů odpadů na sběrném dvoře odpadů městyse Boleradice, který najdete níže.

Toto opatření se zavádí s okamžitou platností.

Zároveň je nutné upozornit na to, že zbavit se stavební suti nějakým nezákonným způsobem, například vysypáním do terénu, je považováno za nedovolené nakládání s odpadem a hrozí za to vysoké pokuty.

Pokud provádíte doma nějaké stavební úpravy a potřebujete se legálně zbavit stavební suti, můžete využít služeb například pana Fialy, který odvoz suti zajišťuje i pro obec. Cena je 3.200,- Kč/5t včetně dopravy. Cena se samozřejmě snižuje, pokud je suti menší množství.

Se souhlasem pana Fialy zde uvádíme jeho telefonní číslo, na kterém si službu můžete objednat: p. Fiala 607 660 016.

Ze subjektů u nás se pak můžete obrátit na pana Lukáše Horáka: p. Horák 775 958 100.

V případě, že chcete využít vlastní dopravu, tak stavební suť lze v nejbližším okolí uložit zde:

- Mohalls Hustopeče – areál bývalého ZD.
- Hantály Velké Pavlovice – skládka.

Děkuji za pochopení,

Antonín Vejvančický, starosta

Ceník pro ukládání některých druhů odpadů na sběrném dvoře odpadů městyse Boleradice

Platby na sběrné dvoře budou prováděny jen za určité komodity. Řádně vytríděné odpady budou na sběrném dvoře odebírány zdarma, jak tomu bylo dosud. Odpady odebírané **zdarma** na sběrném dvoře jsou: papír, plasty určené k recyklaci, sklo, nápojové kartony, kovy, elektroodpad.

Zpoplatněné odpady dle aktuálního ceníku:

Stavební suť – cihly, beton

Kýbl 10 l	10,- Kč (první 3 ks zdarma)
Kolečko	40,- Kč
Vozík za auto do 300 kg, Tera	300,- Kč
Vozík za auto nebo traktorek do 750 kg	750,- Kč
Pneumatiky	40,- Kč/ks

Při příjezdu bude veškerý odpad zaevidován. K odpadu, který je zpoplatněn, obdržíte doklad o zaplacení.

Během jednoho dne může jedna domácnost na sběrný dvůr uložit suť pouze jedenkrát. Uložení suti z větších vozíků nebo strojů nebude umožněno vůbec.

Obec neodebírá nevytríděný odpad. Odpad i velkoobjemový musí být demontován na oddílné materiálové složky, jinak nebude odebrán.

Provoz na sběrném dvoře se řídí dle pokynů obsluhy. Vjezd na SDO bude omezen tak, aby byla možná plynulá evidence ukládky odpadů.

Pálení čarodějnic

Sbor dobrovolných hasičů pořádal tradiční akci, při které se sešly všechny generace. Pálení čarodějnic 30. 4. si užili malí i velcí. V parku před radnicí se sletělo velké množství čarodějí i čarodějnic. Společně si zasoutěžili, splnili úkoly a byli za to řádně odměněni. Zahrála a zazpívala zde kapela Na Klid, jejichž písničky roztančily všechny přítomné. Z udírny voněly připravované uzeniny, na kterých si všichni

pochutnali. K uhašení žízně zde bylo možné využít široké nabídky alko i nealko nápojů. Otevřené ohniště přilákalo opékače buřtů a děti mohly předvést své skákačí dovednosti na zapůjčeném skákačím hradě. Příjemná atmosféra se nesla celým odpolednem i večerem. Děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě akce.

Za SDH Martin Stehlík

Žehnání hasičské cisterny

V sobotu 4. 5. 2024, na svátek svatého Floriána, patrona všech hasičů, proběhlo u místní hasičské zbrojnice slavnostní žehnání nové automobilové stříkačky. Pro nás místní hasiče to byl velký svátek, protože jsme se na nové auto již dlouho těšili. Nepodcenili jsme přípravu a vše pečlivě plánovali, včetně výzdoby auta. Akce začala příjezdem spřátelených hasičských sborů z Hustopečí, Horních Bojanovic, Klobouk a Morkůvek. Role průvodce a konferenciéra celého odpoledne se chopil Radim Koráb a s grácií ho odmoderoval. Jako první se představil kroužek našich mladých hasičů, kteří si říkají „Divoké hadice“. Předvedli se ukázkou

suchého útoku a uzlování. Starosta obce Antonín Vejvančický pak pronesl krátkou řeč k financování vozu, který obec pořídila z obecního rozpočtu a z dotace Jihomoravského kraje. Poděkoval hasičům za spolupráci a popřál jim, ať auto dobře slouží svému účelu. S Radimem pak krátce pohovořili také zástupci z jednotlivých sborů a místní pamětnice paní Bohuslava Čapková, která zavzpomínala na své mládí a působení u hasičů. Následně již bylo předáno slovo panu faráři Vítu Fatěnovi, který slavnostně požehnal novou Scanii. Vyslovil zde spoustu laskavých a upřímných slov a také přání, aby se všichni, kteří autem pojedou, vždy šťastně

a v pořádku vrátili domů. Přítomní hasiči i hosté pak poseděli a popovídali si u bohatého občerstvení. V udírně se opět připravovala cigára, čepovalo se pivo i limo. Všichni návštěvníci si mohli v průběhu odpoledne zblízka prohlédnout nový vůz, auta ostatních sborů a také výzbroj a výstroj hasičů, která je nutná k zásahu. Celá akce se za přispění pěkného počasí nesla v duchu přátelské atmosféry. Velké poděkování patří všem, kteří se na jejím hladkém průběhu podíleli.

Za SDH Martin Stehlík

MetleRun

Dne 18. května se uskutečnil 1. ročník charitativního běhu MetleRun. Hlavního běžeckého závodu se účastnilo 21 běžců, z toho 5 žen. V kategorii mužů 15–39 let vyhrál Martin Daneš, v kategorii mužů 40+ pak Marek Baják. Za ženy se nejlépe umístila Oldřiška Kloudová (kategorie 40+), v kategorii žen 15–39 pak Pavla Esterková. Celkově prvním v pořadí byl Marek Baják v čase 29:51. Nejlépe umístěným Boleradčákem byl Lukáš Stehlík, druhý skončil Tomáš Havránek a na třetím místě se umístil Kamil Poláček.

Závody dětských kategorií byly provázeny slunečným počasím, ti, kteří se neúčastnili, ocenili možnost prohlédnout si policejní techniku nebo se projet na policejní čtyřkolce. Bistro U Šimpáka připravilo výborné občerstvení.

S podporou všech zúčastněných i sponzorů se podařilo vybrat neuvěřitelných 30 326 Kč, které pomohou v Domově Betlém v Kloboukách u Brna v péči o těžce tělesně postižené. Všem, kdo se

jakkoli podíleli, moc děkujeme a budeme se těšit na další ročník, snad i v hojnějším počtu.

Za pořadatele,
Martina Široká a Lukáš Stehlík

Osvobození Boleradic a Vít Příkaský

V pátek 26. dubna se uskutečnila vzpomínka na jaro a události roku 1945. V rámci připomínky 79. výročí osvobození Boleradic a ukončení 2. sv. války proběhl pietní akt, tentokrát u budovy divadla.

U této příležitosti byl připomenut odbojář Vít Příkaský, který má na budově pamětní desku. Tento župní náčelník Jednoty Orla a vedoucí orelského odbojového hnutí na Jižní

Moravě byl v Boleradicích přítomen 5. července 1939 při otvírání tohoto Lidového domu a Orlovny. Za svoji činnost byl zatčen gestapem a v červenci 1942 byl umučen v koncentrační tábore Mathausen. Čestnou stráž drželi členové Klubu vojenské historie Slovácko Hodonín. V programu vystoupila paní ředitelka školy, pan starosta obce a za Orelskou jednotu pan Jan Koráb. Pan Kabela seznámil přítomné s historií

budovy, nastínil činnost Jednoty Orla a život v době Protektorátu.

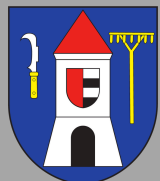
Po skončení pietního aktu následovalo branné cvičení žáků na návsi. Při tomto cvičení si žáci zkusili postavit vojenský stan, ověřit si pohybové možnosti a mrštnost při plížení pod ostnatými dráty, hodů granátem na cíl, přenosu raněného. Samozřejmě si zastříleli ze vzduchovky. Každý měl svůj Partizánský průkaz, kam dostávali za splnění úkolů na stanovišti razítka. Tímto děkuji členům Klubu vojenské historie za uskutečnění tohoto zajímavého branného cvičení.

Až půjdete zase kolem budovy divadla, zastavte se na chvíli a přečtěte si text na Pamětní tabuli. Tím vzdáte čest nejen Vítu Příkaskému, ale i našim předkům.

Pavel Kabela

Foto: Archiv ZŠ a MŠ Boleradice

Světový den včel

V pondělí 20. května si Svazenka, žáci školy a družiny i někteří občané připomněli Světový den včel pod kostelem na parkovišti. Roste zde strom Liliovník tulipánokvětý, je totiž včelařsky významným stromem. A tak zde proběhla malá slavnost. Hlavním bodem bylo umístění informační tabulky se vzpomínkou na pana Jana Horáka. Na tabulce je napsáno:

*Tento včelařsky významný strom
LILIOVNÍK TULIPÁNOKVĚTÝ,
byl vysazen na památku včelaře
pana Jana Horáka – knihovníka,
divadelníka, kronikáře
a historika, který propagoval výsadbu
stromů a keřů
na jaře roku 2020.*

Po tisíciletí jsou včely nedílnou součástí přírody a nás lidí i našich životů. Včely jsou považovány za jedny z nejpracovitějších a nejdůležitějších stvoření na Zemi. Prospívají

rostlinám, životnímu prostředí i lidem. Bez včel by náš život byl chudý, jestliže by vůbec nějaký byl! Bez nich bychom pravděpodobně brzy umírali hladu. Jsou významnými opylovači – opylují 80 % rostlin a produkují vzácnou potravu pro člověka – med.

Proč Světový den včel? Na popud vědeckých pracovníků, kteří zkoumali a stále zkoumají přínos a vliv včel. A tak OSN v roce 2017 rozhodlo, že se tento den (20. 5.) bude připomínat a bude to den věnovaný včelařství.

Květen byl vybrán proto, že je pro včely nejdůležitější měsíc, vše kvete a včely mají nejvíce práce. A proč 20.? Je to den narození významného včelaře z 18. stol. Antona Janši. Byl to Slovinec, kterého pozvala císařovna Marie Terezie do Vídně, aby v nově založené včelařské škole vyučoval včelařství.

Mnozí si to neuvědomují, ale pan Jan Horák, který měl široký záběr činnosti, pro kulturní a společenský život v Boleradicích, Český svaz včelařů a včely udělal hodně. V okolí roste jeho zásluhou spousta zajímavých stromů, např. – Památný strom oskeruše byl vysazen u příležitosti vstupu naší republiky do Evropské unie v roce 2004, Památní lípa, vysazená při příležitosti 100. výročí vzniku Československa

v roce 2018, oba stromy rostou na paloučku u hřbitova.

V rámci programu hovořila paní ředitelka školy, paní Miroslava Vavriková (zakladatelka kroužku), zavzpomínala na dobu založení včelařského kroužku na škole v roce 2010 a jeho činnosti a pan starosta obce připevnil zmíněnou tabulku ke stromu. Malí členové kroužku a žáci školní družiny se postarali o kulturní program – píseň o jaru a básničky o včelách. Na závěr zazněla modlitba:

Modlitba stromu

Václav Tomeček

Človče pomni!

*Jsem Tvoje podlaha – chodíš po mně,
jsem Tvůj stůl – jíš na mně,
jsem Tvoje židle – sedíš na mně,
jsem Tvoje postel – odpočíváš na mně,
chráním Ti hlavu střechou,
jsem Ti kolébkou,
budu Ti i rakví.
Buď ke mně shovívavý! Tvůj strom*

Teď všichni víme, proč tu tento strom – Liliovník tulipánokvětý, stojí a roste. Ať včelám a nám lidem je jen ku prospěchu. Půjďte-li kolem, zastavte se. Děkujeme všem včeličkám za jejich pilnou práci.

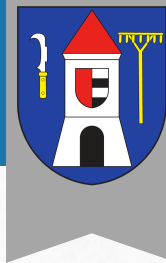
vedoucí kroužku, Pavel Kabela

Foto: Archiv ZŠ a MŠ Boleradice

Ve školním roce 2023/2024 se do Svazenky – včelařského kroužku mládeže při ZŠ a MŠ Boleradice přihlásili mladší žáci. Vystala potřeba pořídit členům kroužku menší včelařské kombinézy a dětské včelařské rukavice. S dětmi chodíme navštěvovat včeličky do úlů na včelnici. Pozorujeme, jak žijí a starají se o své potomstvo, nosí pyl a nektar. Potřebovali jsme dát dohromady částku 6.000,- Kč a to se nám opravdu podařilo. Podpořily nás tyto firmy – Vinařství Omasta, Klempířství Novotnáček a ZEČI Boleradice. Všem ještě jednou děkujeme za finanční příspěvek a přikládáme fotku.

Miroslava Vavriková

Velikonoční košť vín 2024

Dne 31. 3. 2024 pořádal Vineařský spolek Boleradice tradiční, již 25. výstavu vín v sále městyse Boleradice. Vystaveno bylo celkem 372 vín od 136 vinařů, na bodování se sešlo celkem 49 hodnotitelů a na košť zavítalo 318 návštěvníků. Šampiony mezi mladými víny ročníku 2023 byly hodnotiteli vybrány Ryzlink vlašský z Vineařství Šlancar z Boleradic a Zweigeltrebe vinaře Jaroslava Šaláška z Němčiček. Nejlepší kolekci mladých vín představilo Vineařství Omasta z Boleradic. Mezi víny ročníkovými bylo jako šampion vybráno Rulandské bílé roč. 2022, opět z Vineařství Šlancar a Syrah

roč. 2022 z První vineařské s.r.o. z Hustopečí. Ocenění za nejlepší kolekci starších vín pak obdrželo Vineařství pod Hradem z Klentnice. Košť s bohatou tombolou svým vystoupením doprovázela cimbálová muzika Primáš. Všem vystavovatelům, hodnotitelům a návštěvníkům za přízeň děkuje Vineařský spolek Boleradice a těší se na další setkání v Boleradicích na Tihelni dne 7. 9. 2024 u příležitosti slavnosti vino-braní.

za Vineařský spolek Boleradice,
Antonín Vejvančický

Rybářské závody

Protože místa na rybářských závodech nejsou losována, někteří účastníci přijíždějí již v pátek, aby si svoje loviště pohlídali. Nejvytrvalejší z nich probírají techniku a ladí strategii u otevřeného výčepu až do pozdních nočních hodin. 27. dubna ráno ještě před svítáním se scházejí další a v šest hodin už je u prutů připraveno 74 rybářů a rybářek choulících se před ranním chladem a také 10 nedočkavě přešlapujících dětí. Během dopoledne se začíná tvořit fronta u grilů vonících makrelami, jichž se tento rok opéká úctyhodných 140 kilogramů. Nechybí ani tradiční gulášová polévka a z udírny se smějí zlatavé nožičky cigáry. Před polednem závody ukončuje výstřel

a vyhodnocení na sebe nenechá dlouho čekat.

Celkem letos rybáři viděli nad hladinou 163 bílých a 55 ušlechtilých ryb. S pohárem starosty odcházeli domů pan Hanák, který ulovil amura měřícího 72 centimetrů, druhé místo přinesl Romanu Honigovi kapr se 70 centimetry a třetí místo s celkem 61 rybami získal Martin Kočí. Kdo nevyhrál v soutěži, odnesl si alespoň cenu z bohaté tomboly. Děkujeme všem rybářům za účast, organizátorům a sponzorům patří dík za pomoc s přípravou akce.

Za rybářský spolek,
Martina Novotňáková

Dětský den

O týden dříve než je oficiální svátek všech dětí vyrostl za rybářskou boudou skákací hrad, aby potěšil malé návštěvníky. A nebyla to jediná nafukovací atrakce – hladinu rybníka brázdil i gumový člun. Hasiči nechali malé zvědavce otestovat hadice svého nového hasicího vozu, rybáři zase připravili párky v rohlíku a k tomu hromady ovoce. Děti plnily úkoly, střílely ze vzduchovky, jezdily

na kole a když si vystály frontu, odcházely i s krásným obrázkem na obličej nebo barevným náramkem. Celkem dostala odměny za splněné úkoly sedmdesátka malých účastníků. Uznání a velký dík patří všem, kdo pomáhali s organizací a také Kavárně u Palánů, Divadlu Koráb, Tesařství Víteček a OS Nedánov.

Martina Novotňáková

Společné vzpomínání

V sobotu 25. května si členové místní Jednoty Orla, Divadelního spolku bří Mrštíků, pozvaní hosté, návštěvníci a diváci společně připomněli dvacáté výročí otevření dostavěné a rekonstruované budovy Orlovny – divadla.

Slavnostní otevření proběhlo 19. června 2004 za účasti tehdejšího ministra kultury Pavla Dostála, ministra dopravy Milana Šimonovského a poslanců Ladislava Šustra a JUDr. Jiřího Karase. Budově pozhledal hustopečský děkan P. Fišer. K této příležitosti členové místního Orla instalovali v divadelní klubovně výstavku dokumentů a fotografií, vztahující se k tomuto výročí. Divadelníci připravili tamtéž působivý přehled všech divadelních představení místního souboru, která se za těch dvacet let odehrála na novém jevišti. Součástí této vzpomínkové akce byl i nejnovější divadelní kus – komedie Arnošta Goldflama s názvem „Divadelní šatna“ v podání členek našeho souboru.

Po představení se pak v divadelní klubovně vzpomínalo nejen na slavnostní otevření, ale i na všechno, co tomu předcházelo. Znovu jsme si připomněli obrovskou zásluhu poslance a starosty Orla Ladislava Šustra, bez jehož pochopení a velkorysé pomoci by se taková akce nemohla realizovat. Jsme na svoji budovu hrdí a máme radost, že se díky přátelské spolupráci

s Divadelním spolkem naplňuje její účel. Že slouží i místní škole, tanečnickům z LŠU v Kloboukách, našim muzikantům, kulturním aktivitám, ale zejména návštěvníkům ze širokého okolí a přispívá tak k propagaci a dobrému jménu naší obce.

Za Jednotu Orla,
Jan Koráb

O boleradický džbánek

Ve čtvrtek 23. května dopoledne bylo v našem divadle živo. Děti z pěti základních škol v našem okolí přijely se svými učiteli a vychovateli na 8. ročník recitačně-dramatické soutěže O boleradický džbánek. Na jevišti se během dopoledne vystříдалo několik desítek soutěžících ve čtyřech kategoriích. Program přehlídky zahájil velmi netradičním způsobem pan starosta, který svým vystoupením přispěl k příjemné a uvolněné atmosféře soutěže. Porota byla složena ze zástupců zúčastněných škol a jednoho člena našeho Divadelního spolku. O technické zajištění celé akce se postaral pan Jindřich Kahoun – technik DS.

Porota stanovila pořadí (umístění) soutěžících v jednotlivých kategoriích, ocenila vysokou úroveň

letošní přehlídky a vyslovila obdiv pořadatelské ZŠ Boleradice za perfektní a bezchybnou organizaci celé akce. Velký dík patří všem účastníkům soutěže, ale také těm, kteří je připravovali i rodičům a sponzorům za podporu těchto aktivit.

Bylo příjemné sledovat jednotlivá vystoupení a vidět řadu opravdu talentovaných dětí. Nutno říci, že naše děti v náročném konkurenci rozhodně nezapadly! I tato vydařená akce přispěla k letošnímu dvacátému výročí otevření rekonstruované budovy Orlovny – divadla.

Díky za krásné kulturní dopoledne.

Jan Koráb

Foto: Archiv ZŠ a MŠ Boleradice

Čisté Boleradice

V sobotu 23. března se uskutečnil další ročník akce Čisté Boleradice. Zúčastnilo se 22 dobrovolníků z toho pět malých dětí. Tudiž se nám v takovém pěkném počtu podařilo uklidit okolí všech tří cest směřujících z/do Boleradic. Bohužel se opět podařilo naplnit 17 pytlů nepořádku! Většinou plechovky od nápojů, PET lahve, krabičky od cigaret, lahve od alkoholu, sáčky! Podařilo se i vyhrabat starou baterii z nákladního auta vážící přes 40 kilogramů.

Všem dobrovolníkům patří veliký dík! Děkujeme.

Za SK Boleradice 1935,
Tomáš Šlancar

Železná sobota

Akce Železná sobota se každoročně koná ve spolupráci s hasičským spolkem a zahrnuje nejen sběr železného šrotu, ale i elektroodpadu. Letos se podařilo posbírat 9.110 kg šrotu! Finanční prostředky získané z jeho prodeje jsou použity na pořízení sportovního vybavení pro nejmenší sportovce a sportovkyně z řad SK Boleradice.

Za SK Boleradice 1935 a SDH,
Tomáš Šlancar

Kde to je?

Dokážete uhodnout, kde se v Boleradicích nachází toto místo? Správná odpověď z minulého čísla – jedná se o vchod do sklepa vedle školní zahrady.

Expedice Akát 2024

Dobrý den vážení občané,

v období od 7. do 9. června 2024 se u rozhledny Nedánov konala akce pro radioamatéry, příznivce radiostanic a elektroniky. Tato událost přilákala mnoho nadšenců z blízkého i dalekého okolí. Na akci bylo skvělé jídlo, pivo, limonády, palačinky, výborný vývar a guláš, které přispěly k výborné atmosféře.

Pro děti byl připraven dětský koutek, o který se postarala paní Jitka. Přinesla s sebou zajímavou sbírku porcelánových panenek, která děti velmi zaujala.

Během akce se testovalo mnoho antén a radiostanic, probíhaly přednášky, například o komunikaci

přes satelit QATAR OSCAR-100, Expedice EPS zde mluvila o svých začátcích a o tom, jak budou dále podporovat i nové zájemce o tento koníček. Zvláštní videopřednáška byla věnována propagaci radioamatérství pro podmínky 21. století.

Proběhly také ukázky vysílání přes satelit a radioamatéři, ale i zájemci

bez radioamatérské koncese, si mohli vyzkoušet různé radiostanice a uskutečnit spojení do světa.

Akci navštívil také pan starosta Boleradic se svou rodinou, což nás velmi potěšilo. Děkujeme městysovi za umožnění konání této akce a za podporu, kterou jsme obdrželi.

Bohužel, noc ze soboty na neděli přinesla silný vítr a déšť, ale i přes nepřízeň počasí se akce vydařila a účastníci odjížděli spokojeni. Těšíme se na další ročník a děkujeme všem, kteří se na organizaci podíleli! S pozdravem,

Kuba OK2KA a Varan OK2VB,
členové Expedice EPS

Volby do Evropského parlamentu

Ve dnech 7.–8. června 2024 proběhly volby do Evropského parlamentu. V Boleradicích se jich zúčastnilo 37,22 % oprávněných voličů, což téměř odpovídá celostátní volební účasti (evropský průměr činil 51 %). Nejlépe si u nás vedla koalice SPOLU, hnutí ANO, které obsadilo první příčku v republice, u nás získalo necelých 17 % hlasů.

Evropský parlament není rozdělen podle národností ale podle politických směrů, každá zvolená strana se přiřadí ke skupině, se kterou se názorově ztotožňuje. Celkem má 720 křesel z čehož na Českou republiku připadá 21 (podle počtu obyvatel). Vítězná strana ANO se hlásí k politickému skupině Renew Europe (liberální politický střed), která celoevropsky obsadila třetí místo s 80 poslanci. Nejvíce zástupců (190) získala křesťanská European People's Party, kterou v ČR zastupovala koalice STAN–SLK a také KDU–ČSL s TOP09 z koalice SPOLU (to znamená 2 + 3

Strana	Hlasy 2024	Procenta 2024
KDU+ODS+TOP 09	103	36,79 %
ANO	47	16,79 %
AUTO+PŘÍSAHA	42	15,00 %
STAN+SLK	23	8,21 %
ČSNS+KSČM+SD-SN	18	6,43 %
Piráti	9	3,21 %
SPD+Trikolora	9	3,21 %
Zelení	8	2,86 %
SOCDEM	6	2,14 %
PRO2022+SVPROZS	3	1,07 %
Svobodní	3	1,07 %
LŽPL	3	1,07 %
SSPD-SP+Švýcdem	2	0,71 %
PB	1	0,36 %
DSZ-ZA PR.ZVÍŘ.	1	0,36 %
mimozemstani.eu	1	0,36 %
Levice	1	0,36 %

Výsledky voleb v Boleradicích podle <https://www.novinky.cz/p/vysledky-voleb/2024/volby-eurovolby/obec/584321-boleradice>

poslanci z Česka). Na druhém místě skončila levicová Progressive Alliance of Socialists and Democrats (136 křesel) bez českého zastoupení. Druhá polovina mandátů koalice SPOLU, kterou představují 3 členové ODS, se připojí ke skupině European

Conservatives and Reformists, která se umístila na čtvrté příčce. Úspěšné hnutí Přísaha a Motoristé zatím nepatří k žádné europolitické skupině.

Redakční rada

Pozvánka na hody

Boleradští stárci, starky a chasa Vás srdečně zvou na tradiční Jánské hody, které se budou konat ve dnech 21.–23. 6. 2024.

Pátek 21. 6. 2024

- 18:00 stavění máje
- 20:00 k tanci a poslechu hraje CM Primáš

Sobota 22. 6. 2024

- 14:30 krojový průvod obcí od 1. starky ke starostovi
- hody pod májí
- 17:00 Moravská beseda v podání dětí a stárků
- 20:30 večerní hodová zábava
- celým dnem doprovází DH Lácaranka

Neděle 23. 6. 2024

- 14:30 požehnání v kostele sv. Jana Křtitele
- průvod obcí k 1. stárkovi
- hody pod májí
- 17:00 tradiční zavádka
- 20:30 večerní hodová zábava celým dnem doprovází DH Lácaranka

Stárci a starky:

1. Patrik Sedláček a Aneta Korábová
2. Petr Plevač a Amálie Ježorková
3. Bohuslav Barek a Michaela Zoubková
4. Vít Soukup a Alžběta Dufková

Chasa:

Petr Brablík a Adéla Rychlá
Lukáš Barek a Alžběta Stehlíková
Václav Stehlík a Anna Zemanová
Filip Kokeš a Kateřina Čermáková
Gabriel Koráb a Amálie Korábová
Ondřej Málek a Dominika Kňůrová
Marek Vintřlík a Rozálie Ježorková
Viktor Stankoci a Denisa Kleinová
Tadeáš Klimeš a Kristýna Jamborová
Vilém Veselý a Adéla Vystoupilová
Petr Rozkydal a Kamila Zoubková
Tobiáš Ouda a Barbora Stehlíková
Pavel Novotný a Klára Jamborová
Patrik Kocmánek a Klára Zimolková
Robin Klein a Lucie Klimešová
Vojtěch Otřisal a Stela Pelikánová
Jindřich Demela a Julie Stehlíková

Pivo po kapkách V

Krojovaná mládež

V minulém čísle Polehradu jsem slíbil článek na téma „pivo a zdraví“. Trochu pozdě jsem si uvědomil, že to byl slib poněkud neuvážený! Nejsem ani zdaleka odborníkem na výživu či stravování a nejsem tedy jako laik oprávněn posuzovat účinky piva na lidský organismus. A navíc – jak celé téma pojednat, aby článek nevzbudil pohoršení v řadách přesvědčených a někdy dokonce militantních abstinentů?

Nezbylo mi tedy, než obrátit se na odborníky – lékaře, dietology, výživové specialisty apod. A tady jsem narazil na další komplikaci. Popsat vliv piva z hlediska odborného je problém natolik obsáhlý a vrstevnatý, že pojednat jej v jediném článku s omezeným rozsahem je naprosto nemožné. Každá medicínská odbornost může poskytnout svůj pohled a upozornit na kladné, ale také záporné stránky pití piva. Pokud mají být předkládané informace objektivní, měly by být opřeny o seriózní a ověřitelné závěry odborníků. Proto jsem se rozhodl doporučit vám, čtenářům Polehradu, velmi zajímavou publikaci s názvem „Pivo a zdraví“, kterou

v roce 2007 vydalo nakladatelství NEVA. Tuto pozoruhodnou a široké laické veřejnosti určenou knihu připravil kolektiv 35 odborníků – lékařů a zdravotníků různých medicínských odborností, kteří se ve svých pojednáních odkazují na celkem 50 titulů odborné literatury.

U Šemorů, nedatováno

Abych dostal alespoň částečně svému slibu, uvádím několik zajímavostí:

Dietetickou hodnotu dává našemu českému pivu kvalitní slad. I proto se občas mluví o tekutém chlebu. Kořením piva je však chmel, který obsahuje lidskému zdraví prospěšné látky, zejména xantohumul (isoxantohumul). Ten se využívá ve farmacii např. v preparátech proti

osteoporóze. Je to také velmi účinné sedativum. Pokud se týká jeho obsahu v pivu, záleží na tom, zdali pivovar používá sušený hlávkový chmel, nebo chmelové extrakty. Tam je účinek nulový! Množství xantohumolu v různých pivech byl zjišťováno v letech 2000–2005. Tehdy výrazně uspěl Plzeňský Prazdroj a tmavý Bernard.

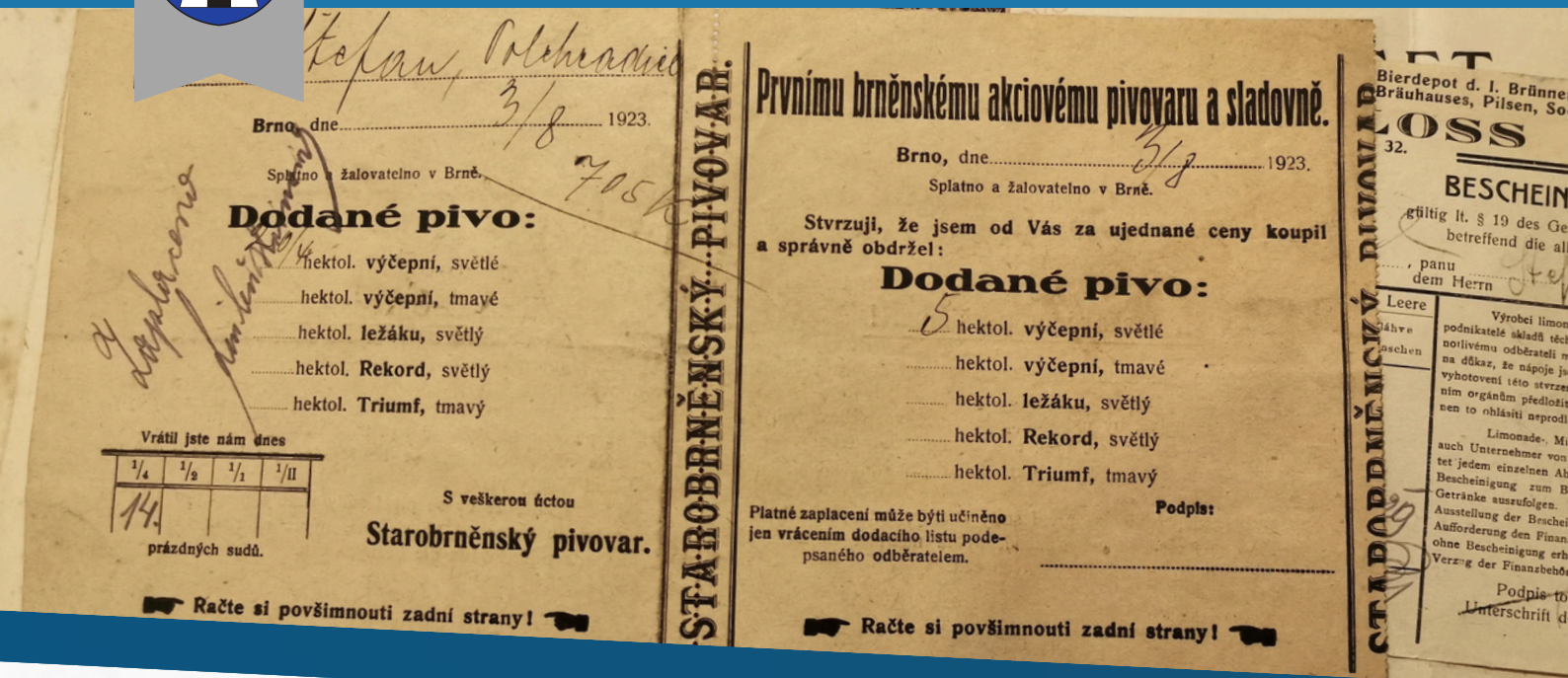
Účinky uvedené látky si můžete vyzkoušet, pokud trpíte např. nespavostí. Stačí večer zalít 3–4 hlávky sušeného chmele horkou vodou, po vychladnutí vypít a je po problému.

Co ještě k tomuto tématu dodat? Tak, jako u všeho, tak i u piva platí „všeho s mírou“! Pivo bychom neměli vnímat jen jako (mírně) alkoholický nápoj, ale jako ušlechtilého prostředníka příjemné zábavy v dobré společnosti.

Zdroje: kniha *Pivo a zdraví* – nakladatelství NEVA 2007 a časopis PBA č.101/2024

Jan Koráb

Foto: archiv Jitky Šlancarové

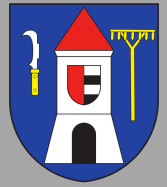
Z činnosti hostinské

„Či só hode, naše hode, pod'me stará do hospode..." Slovy lidové písně začínám svoje pátrání po historii boleradických hospod. Toto téma nám přistálo v redakční e-mailové schránce a protože jsem sama za výčepem nějaký čas strávila, rozhodla jsem se ho ujmout a zalovit ve starých dokumentech a vyprávění pamětníků. Přestože z bohaté středověké historie městyse lze usuzovat, že ani v té době nechyběla místním k občerstvení nějaká krčma, první se zmínku jsem objevila v roce 1532 a malinko překvapivě se pojí s budovou radnice, o které psal Jan Horák v Polehradu 3/2019: Vilém z Víckova povolil Boleradickým stavbu radnice a upustil z povinnosti v ní šenkovat jen panská vína, proto obyvatelé mohli tam nabízet svoje vína, vedle toho povolil na radnici prodávat sůl, předměty ze železa, pivo i jiné předměty. O tři století později moderní dějiny šenků uvádí noticka v roce 1865, kdy Moravská Orlice zachycuje spor židovského hostinského Wolfa Löwyho s kovářem Indruchem (věnoval se mu pan Mrkva v Polehradu 3/2023). Novější prameny už se zmiňují o třech hospodách:

Hospodě obecní (nyní U Palánů), která byla, jak již zmíněno, součástí radnice a její dlouhodobý pronájem v tisku (*Moravská orlice*, 7. 9. 1872) nabízel tehdejší starosta Tomáš Otýpka. Po zájemci požadoval složit jistinu ve výši 100 zl. (velmi hrubým přepočtem by to dnes bylo asi 20 tisíc Kč). V roce 1883 byla tato hospoda prodána Josefu Hajátkovi z čísla 113 za 3 000 zl., které byly obcí využity na výstavbu školy. Nastavení priorit tehdejší radnice je tedy zřejmé a výstavba školy byla o rok později úspěšně dokončena. Josef v roce 1885 umírá. Další zprávy o provozovateli nemáme, až v roce 1905 ji přebíral František Štefan. Bohatý tehdejší kulturní život dokládá pozvánka z r. 1908, již zve na večerní zábavu v pohostinství u Fr. Štefana Farní Cyrilská jednota (program byl pestrý a výtěžek věnován na vybavení knihovny). V kronice najdeme zprávu o přestavbě hostince Ludmily Štefanové v roce 1925 (tedy čtyři roky po smrti jejího manžela Františka). Alois, který se narodil jako druhý z osmi Štefanových dětí v roce 1900 si živnost přebírá ještě před válkou a v roce 1937 k budově ve spolupráci s tělocvičnou jednotou Sokol

přistavuje taneční a divadelní sál. A zde už se dostáváme do novodobé historie, mnozí jistě vzpomenou na hody na place před Štefanovou hospodou či na zábavy pořádané v sále. Zrušení se dočkala krátce po roce 1968, kdy majitel odešel do důchodu a po krátké intervenci manželů Plachých budovu přebíral do správy spolek zahrádkářů. V provozu zůstal pouze sál, kde se dalo jediné – když mi dovolíte se vrátit k úvodní větě tohoto článku – *tancovat holána*, (protože to byl tanec skočný a neničily se při něm tolik podrážky bot na staré dřevěné podlaže). V jisté éře se zde tančilo dokonce v rytmu disko, když už pro hodové veselí sloužil především sál současný. Nynější vlastník Viktor Palán hospodu a později kavárnu provozuje nepřetržitě už téměř 30 let (od roku 1996).

Druhá hospoda se nacházela na místě dnešního divadla. Tu vlastnil již jednou zmíněný Josef Hajátka. Po jeho smrti živnost přebírala Hajátkova žena Karolína, významná to boleradická osobnost o níž jste se mnoho zajímavého dočetli v Polehradu 3/2021. Za jejího působení bylo pohostinství centrem kultury

Dnešní Kavárna u Palánů ještě bez přístavěného sálu, hody r. 1926

a bohatého společenského života, scházela se tam honorace a osobnosti z okolí (například sem rádi zavítali bratři Mrštíkovi). V řemesle se zhlédnul i Hajátkovův syn z prvního manželství, Bedřich Šír, který se ale mimo pronájem pohostinství věnoval politice a to nejen na obecní úrovni. O tom ale možná v některém z dalších čísel časopisu. Šír budovu nálevny pronajímal, například Petru Tomkovi ze Staroviček (1914). V roce 1926 nemovitost včetně příslušenství prodal za 100.000 Kčs Družstevnímu domu lidové (katolické) strany a tím hostinec získal novou přezdívku – **LIDÁK**. V prvních letech v ní byl nájemcem pan František Šemora, poté družstvo zaměstnávalo vlastní

„Lidák“, nedatováno

Dům Plačkových v Chaloupkách, nedatováno

výčepní. Za všechny za pultem jmenujme Stehlíka, Shejbala, Křížáka, Ostřížka či Sýkoru. Hospůdka to nebyla velká a jelikož sloužila i jako prostor pro cvičení a divadla, který postupně přestal dostačovat, rozhodlo se o přístavění sálu v roce 1938. Stavební práce ovšem byly přerušeny vyhlášením mobilizace. Přesto se stavbu o rok později podařilo dokončit a v přístavbě bylo zřízeno kino, které promítalo i během válečných let. Kino fungovalo ještě dlouhou dobu po zrušení pohostinství, které zaniklo v roce 1950. Místo nálevny

tam byl zřízen zemědělský útulek pro malé děti. Později se do dvora bývalé hospody nastěhovalo traktorové středisko a také družstevní podnik Patenta. Místnosti sloužily i jako obřadní síň či knihovna. Definitivního zbourání se stará budova dočkala v roce 1973.

Třetí hospoda, jak si možná někteří ještě vzpomenou, se nacházela v dnešní keramické dílně manželů **Šemorových** a má také zajímavou historii. První zprávu o ní nacházíme v roce 1914, kdy byla ve vlastnictví Plačků (Placzeků), Židů, kteří vlastnili i menší krámk se smíšeným zbožím a také nabízeli půjčky (ne vždy za příznivých

podmínek, jak už v tomto řemesle bývalo zvykem). Sestry Placzkovy (Klementini, Cecílie a Františka, po domácku Týny, Líly a Fány) se staraly o majetek i hosty pečlivě, ale stáří a později i tragický osud židovského národa za války jejich působení v Boleradicích navždy ukončily. Pamětníci na ně vzpomínají i jako na pěstitelky oleandrů, které o štěpánské koledě dávaly dětem kousek čokolády a o Velikonocích „macky, macese“. Ještě před válkou od nich hospodu koupil František Šemora. Ten byl již předtím zkušeným provozovatelem „Lidáku“ a tak si troufnul přesunout se do vlastního. Jeho syn Miroslav ji převzal v roce 1955 a šenkoval v ní dalších dvacet let.

Kdy se ale začíná psát historie nynější obecní hospody? Ta je mezi svými kolegyněmi docela mladíci. Pod rukama brigádníků (tedy dalo by se říct, že též „lidová“) vyrostla v letech 1974–1975. Slavnostního otevření se dočkala v roce následujícím. Vlastníkem se stala Jednota a za výčep se ze své vlastní hospody přesunul právě Miroslav Šemora, přičemž ho z kuchyně podporovala jeho manželka. Poté se pod hlavičkou Jednoty vystřídal několik povětšinou přespolních výčepních (např. Hrdina, Musil, Nejezchleba, Majerčík).

Odvedenci u Šemorů, druhý zleva Miroslav Šemora, začátek 70. let

Protože do rekonstrukcí a oprav se vedení podniku od jejího postavení nehrnulo, rozhodla se hospoda obec v roce 1998 odkoupit od Jednoty a staronový provozní Zdeněk Hrdina se dal do nutných prací, aby do korbělů opět mohlo proudit pivo, tenkrát Starobrno. Další oprav (především výměny oken či osobitého vybavení interiéru) se budova dočkala s dalším nájemcem – bratry Romanem a Janem

Hoškovými nedlouho po přelomu tisíciletí, v roce 2005. O deset let později jim nájemní smlouva skončila a obec se pustila do rozsáhlé modernizace kuchyně a vnitřního zařízení. S ohledem na moderní trendy (a i pozdější zákon) se ze „zahulené paluše“, jak jí někteří zlí jazykové přezdívali, stalo nekuřácké pohostinství. Po pokusu provozovat hostinskou živnost zpoza stolu úřadu městyse byla starost o štamgasty opět svěřena do rukou nájemce, kterým se stala společnost Stavkus, rok nato lokál převzal Lukáš Bílek. V současnosti je pohostinství stále obecní a pečuje o něj od loňského roku paní Hanáková z Morkůvek.

Za zmínku stojí také Kavárna v „krčku“ neboli přísálí, která fungovala v letech 1996–1998 pod vedením Petra Korába a Lea Čermáka, později si ji ještě nakrátko vzala na starost paní Bučková. Pro úplnost dodám, že existuje domněnka, že snad mohla někdy v minulosti stát hospoda v místě, kde se nachází tzv. Císařská studánka, tedy na konci obce směrem na Morkůvky, ale pro toto tvrzení nejsou k dispozici žádné důkazy.

Obecní hospoda, cca 80./90. léta

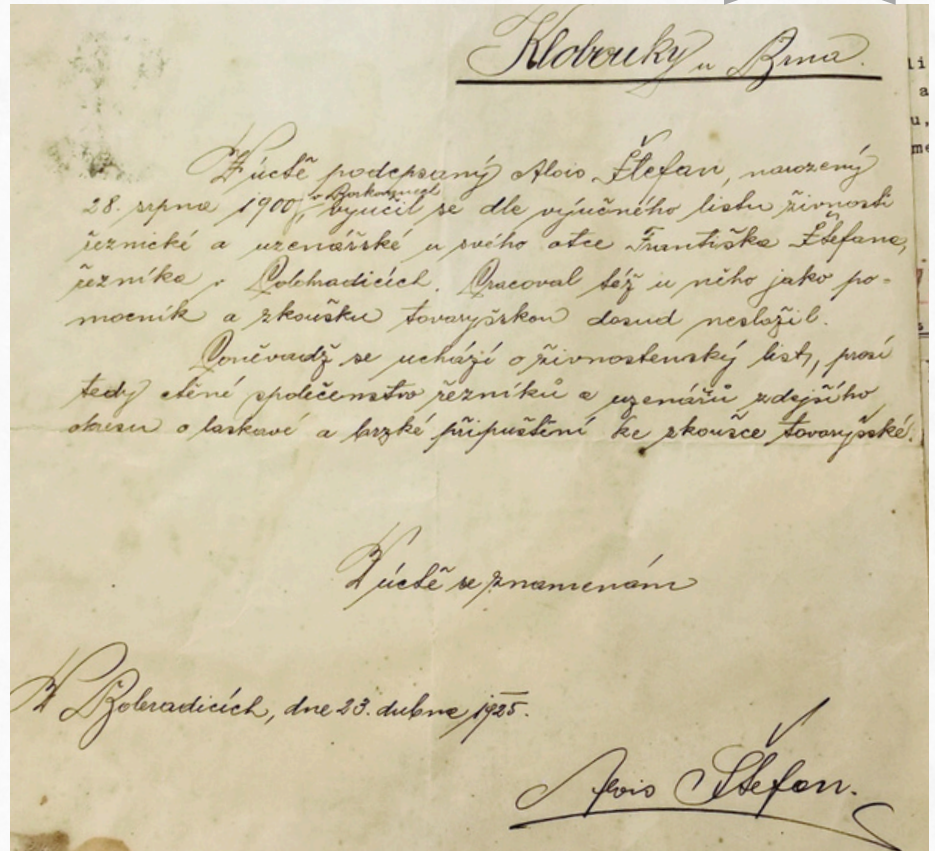

Hostinští v minulém století se neživili jen šenkováním piva či vína. K hospodám náležela i jatka a výčepní (Fr. Šemora i Fr. Štefan) byli zároveň řezníky. Pivo bylo nutné chladiť a proto museli přes zimu nasekat led a přes celé léto ho uchovávat ve sklepě, i to patřilo k jejich práci. Součástí hospod bývaly polnosti, které bylo třeba spravovat. Často to byli lidé vzdělaní a v obci vážení – i proto, že hospoda bývala vždy centrem setkávání a předávání informací. Přejme tedy i současným provozovatelům hostinců, aby se jim lokály plnily veselou společností a těšily se oblíbené štamgastů.

Za pomoc s hledáním dat v kronice děkuji Martě Korábové. Poděkování patří i všem pamětníkům, ať už pomohli osobně či zprostředkovaně, například v knihách Jana Horáka Naše staré Boleradice I a II.

Martina Novotňáková

Foto: z archivu J. Šlancarové, J. Jandy a V. Palána

Žádost o přezkoušení Aloise Štefana Společenstvu řezníků a uzenářů, r. 1925

Poutě na Zlatou sobotu

Na stránkách Polehradu se čas od času objevují pozvánky nebo krátké zprávy o každoročních poutích do Žarošic.

Poutě se konají vždy o Zlaté sobotě, druhou sobotu v měsíci září. Celodenní program vrcholí slavením liturgie v 18 hodin na prostranství za kostelem sv. Anny a světelným průvodem se sochami Panny Marie po hlavní silnici, při kterém se zpívá píseň Před věky zvolená, Panno Maria. Básník Zdeněk Rotrekl označil světelný průvod s mariánskými sochami o Zlatých sobotách za „nejryzejší barokní fenomén současnosti“. Známý je též obraz malíře Josefa Konečného *Zlatá sobota*.

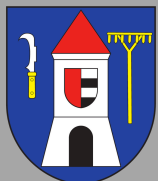
Mariánská pout' v Žarošicích byla v roce 2020 z rozhodnutí Rady Jihomoravského kraje zapsána na Seznam nemateriálních statků Jihomoravského kraje a v roce 2021 na Seznam nemateriálních statků

tradiční lidové kultury České republiky. Velkou zásluhu na tom měla i paní Věra Colledani z Vlastivědného muzea v Kyjově, která při té příležitosti vydala i malý sborník *Zlatá sobota v Žarošicích* věnovaný tomuto fenoménu.

Rád bych požádal občany, pokud mají doma dokumenty nebo staré fotografie z těchto poutí, aby mi je případně zapůjčili k okopírování. Rád bych je zpracoval do malého sborníku věnovaného všem účastníkům a organizátorům poutí z Boleradic.

Za ochotu předem děkuji.

Jiří Janda

Kterak loupežníci v horách boleradských řádili

Je poměrně logické a pochopitelné, že čím více se prodíráme proti proudu času, tím vzácnější a spořejší jsou informace, které o naší obci můžeme v různých starých zdrojích a záznamech dohledat. O to více tato skutečnost platí, pokud jde o informace týkající se života tzv. obyčejného či prostého lidu, neřkuli života „spodiny“. V případě Boleradic se nám minimálně jeden takovýto střípek či doklad velmi dávného života naší obce, života „lupičů, škůdců a zločinců“ přesto dochoval, a to z doby vzdálené kolem 600 let.

Historie moravských vesnic v dobách středověku, tedy ještě „před matrikami“, je doložena v ojedinělých a izolovaných dochovaných zdrojích, v nichž se jen velmi obtížně hledá opora pro sestavení nějakého širšího obrazu či plastické historické souvislosti. Je také nutné poznamenat, že struktura obyvatelstva naší obce byla zcela odlišná od té dnešní, která vychází až z postupné obnovy a rekatolizace obce v době pobělohorské.

Když jsem před lety s nadšením četl vynikající knihu Libora Jana a Soni Nezhodové „Hustopeče: město uprostřed jihomoravských vinic“ (jaká škoda, že podobnou kvalitní a komplexní publikaci k dějinám obce doposud nemají Boleradice!), narazil jsem v kapitole pojednávající o středověku ve městě na krátkou zmínku o jakémsi Janáčově tovaryšstvu, loupežnické bandě, která těsně před propuknutím husitských bouří v Českých zemích měla své sídlo mimo jiné v boleradských lesích. Poznámka okamžitě upoutala moji pozornost a podnítila romantickou obrazotvornost. Hned jsem viděl tlumený ohýnek s pečinkou někde ve Žlebě, bambitky, zarostlé tmavé tváře a ostražitě pichlavé pohledy lotrů mířící do tmy někam

do míst, kde právě zapraskala halouzka. Ponechme ale fantazii stranou a věnujme se faktům. Po několika letech jsem se k tématu vrátil a pokusil se o tovaryšstvu vypátrat více.

Činnost tzv. Janáčova tovaryšstva v našem kraji je podrobně zdokumentována v jediném dochovaném zdroji. Tím jsou Popravci a psanecké zápisy shromážděné a zapsané ve IV. městské knize v Jihlavě v roce 1419. Pokud jde o povahu tohoto zdroje, jednalo se o jakýsi soupis informací získaných výslechy a často i mučením polapených zločinců, jehož prostřednictvím si tehdejší města a panstvo předávaly informace o škůdcích, nebezpečných osobách a jejich činech. Tento zdroj důkladně zpracoval a odborným komentářem opatřil zejména historik a archivář František Hoffmann, a to jednak v kritické edici těchto zápisů publikované v r. 2015 ediční řadou Archivu českého (díl XXXVIII), dále pak v rozsáhlejší studii nazvané příznačně „Janáčovo tovaryšstvo“ a vydané v Časopise matice moravské v r. 1971. Právě z těchto, ale i z jiných, sekundárních a podružnějších zdrojů, jsem při svém pátrání posléze čerpal.

Jak bylo řečeno, nacházíme se v Boleradicích ve druhé polovině druhé dekády 15. století, tedy v neklidné době těsně po upálení mistra Jana Husa a přímo na prahu husitských válek. Obecně lze říci, že výkon práva a spravedlnosti v předvečer husitské revoluce v Čechách a na Moravě upadá. Král Václav IV. Moravu ponechal napospas úředníkům z řad šlechty a veřejný řád se pomalu proměňuje v anarchii. Kompetence k výkonu bezpečnosti je neurčitá a silně poznamenaná také konfliktem mezi městy a šlechtou, kdy vzrůstající moc měst znamená omezení možností šlechty, která toto

samozřejmě vnímá jako své ohrožení. Města pak byla na druhou stranu schopna zajistit si bezpečnost uvnitř svých zdí, ovšem jejich moc mimo ně často nedosahovala.

Tato neblahá situace vedla mimo jiné ke vzniku řady různých kořistnických skupin, mezi něž řadíme také naše Janáčovo tovaryšstvo. Tato tlupa měla zpočátku podporu právě v zástupcích šlechty, zejm. ve Vilému I. z Pernštejna. Jakožto moravský zemský sudí byl tento šlechtic v podstatě vrchním dohlížitelem dodržování práva a pořádku v zemi, ovšem jednalo se paradoxně tak trochu o kozla zahradníkem. Vilém si jakožto šlechtic a „předseda nejvyššího soudu“ sám vydržoval nebo jinak podporoval několik lapkovských skupin, které přepadaly kupecké vozy v době městských jarmarků. Tyto družiny průběžně kryl a získával podíl z jejich lupy.

Vilém I. z Pernštejna na ilustraci B. Paprockého, Zrcadlo slavného Markrabství moravského, r. 1593

Janáčovci, jako jedna ze skupin využívající podpory Viléma z Pernštejna, se ovšem posléze osamostatnili a jako jedno z center svých loupežných aktivit si zvolili právě Boleradice či jejich okolí.

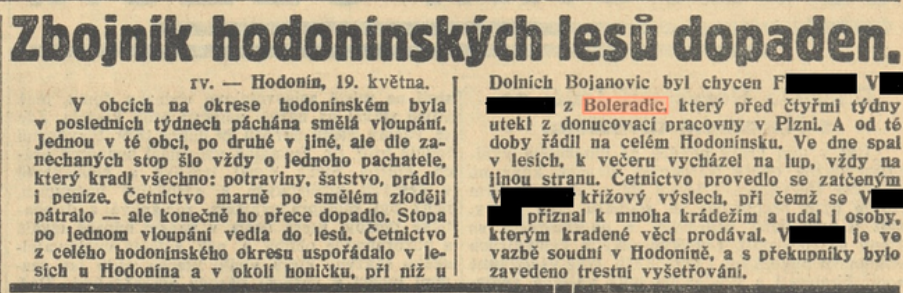
v Židlochovicích, jelení parohy v Modřicích atd. Pokud se do osídlení loupežníci nemohli odvážit, uchýlovali se do úkrytů v lesích, kde je vesničané zásobovali pitím a potravinami. S velkou pravděpodobností se však nejednalo o idealizovanou podporu chudých vesničanů jejich „ochráncům“, nýbrž o spolupráci vynucenou nátlakem a výhrůžkami.

Zajímavý v této souvislosti je fakt, že jako útočiště či opěrné body členové Janáčovy bandy využívali také církevní instituce. Loupežníci nacházeli úkryt a ochranu v kláštorech a na farách. Martin z Lysic se při výsledku doznal, že podporu nalézali u faráře Václava z Boleradic, faráře z Klobouk, Šenkvic a Malých Kunočků. Farář Václav zmíněný ve výsledcích se tak stává první postavou této „profese“ v dějinách Boleradic, jelikož soupis *Kirchliche Topographie von Mähren* (...) Gregora Wolného, v Rajhradě působícího moravského historika, topografa a spisovatele, zmiňuje jako prvního faráře v Boleradicích až jistého Petra, r. 1529. Loupežníci se také často zastavovali a nocovali v klášteře zábrdovickém, kde ovšem při jedné příležitosti dokonce neváhali okrást samotného opata o dva koně, s vědomím Viléma z Pernštejna. Je tak těžké z dnešního pohledu posoudit, zda motivací k této „spolupráci“ nebyl spíše strach než ziskuchtivost, a je také možné, že církevní stav využíval ochrany jedněch lupičů před lupiči jinými. Činy tovaryšstva však pravděpodobně neměly žádnou motivaci společenskou, politickou ani jinou, než prostý motiv opatřit si živobytí lupem.

Jak už jsem zmínil, oběťmi lupičů se stávali především měšťanští kupci, lupem pak byly nejen peníze a cenné kovy, ale také sukno, oděvy, koření. Vítanou kořistí byli také koně. Po akci se kořist dělila, část z ní byla určena pro pána a ochránce, např. zmiňovanému Vilémovi

z Pernštejna. Společné živobytí zajišťoval loupežníkům za úplatu pán a poddaní, kteří nosili do „hor“ mimo jiné maso a klobásy, k pití pak víno i pivo. Mimo služby ubytovací pak lupiči platili za tzv. zrazování, což byly tipy na přepady, varování před hrozbami či zprostředkování prodeje kradeného zboží. Majitelé stavů si tak tímto způsobem mohli

neztratit ani napříč staletími. Jak zmiňuje článek v novinách Venkov: orgán České strany agrární z května roku 1930, v podstatě stejné metody jako členové středověké lapkovské družiny používal o mnoho set let později i jistý F. V. z Boleradic, dopadený u Dolních Bojanovic. Podobnost je až zarážející, posuďte sami:

při nemalém riziku přijít na nemalý přivýdělek. Některé z výsledků naznačují, že lupiči často holdovali pití, u krčmáře Vávry v Čeložnicích takto propilo 13 lapků prostěradla.

Jeden ze stavů tovaryšstva se nacházel také v blízkém městečku Hustopeče, u osoby jménem Jan Bednář. Tento donášel lupičům proviant do úkrytu v boleradských lesích. Právě u Hustopeče pak Janáčovi kolem roku 1416–1417 přepadli významného měšťana brněnského, Václava Háze. Sám Janáč spolu s komplici, lapky Šrámem a Jablčkem jej oloupili o koně a následně utekli a schovali se v lese tehdy zvaném V jedli.

Stopa Janáčova tovaryšstva se nám ztrácí s koncem knihy popravčích a psaneckých zápisů r. 1419. Je možné, že se skupina rozpustila ve vojenských jednotkách husitských, nebo v armádách jejich protivníků (na Moravě operovali Zikmund a Albrecht). To už ale zůstává spekulací. Nesporný je fakt, že ve své době činnost a aktivity tohoto zločinného tovaryšstva i jiných do jisté míry ovlivňovaly životy lidí na moravském venkově i ve městech.

Dlužno dodat, že řemeslo loupežnické pro některé přitažlivost

Závěrem věnuji zdvořilé poděkování za zprostředkování literatury knihovně Českého muzea stříbra v Kutné Hoře a naší paní knihovnici, paní Daně Veselé.

Literatura:

*Hoffmann, František: *Popravčí a psanecké zápisy jihlavské z let 1405–1457*, *Filosofia* 2000, volně dostupné: https://filosofia.flu.cas.cz/upload/files/AC_38.pdf

*Hoffmann, František: *Janáčovo tovaryšstvo*, *Časopis matice moravské* 1971, s. 83–93, volně dostupné – Digitální knihovna Kramerius, Moravská zemská knihovna: <https://www.digitalniknihovna.cz/mzk>

*Pánek, Petr: *Trestní procesy v Jihlavě v husitské revoluci*. *Bakalářská práce*. Univerzita Karlova v Praze. *Fakulta humanitních studií*, volně dostupné: <https://dspace.cuni.cz/bitstream/handle/20.500.11956/18667/130008333.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

*Nezhodová, Soňa; Jan, Libor: *Hustopeče: město uprostřed jihomoravských vinic*, *Město Hustopeče* 2015, s. 123

**Antonín Vejančický
s laskavou pomocí p. Petra Mrkvy**

Morava mnohoochrudová

Při procházkách kolem Tihelny si pozorný kolemjdoucí může povšimnout barevné „amfory“, která se vyhřívá v letním slunci na trávníku před pergolou. Starousedlík nemusí dlouze pátrat, aby tento sklep správně přiřadil k dalšímu zpovídánému v našem vinařském seriálu – Petru Vystoupilovi. Bude ale také tušit, na co se tato nádoba používá?

Petre, když už jsme to v úvodu nakousli, co je zač ta „amfora“, odkud se vzala a k čemu je dobrá?

Tandoor – je to vlastně pec, nejen na maso ale i na chleba či zeleninu. V téhle podobě původně pochází ze západní Asie, ale používá se v různých obměnách celosvětově. Zmínil jsem se před známým, že by se mi líbila a na druhý den mi ji přivezl z Fulneku. Poprvé jsem se s ní setkal u Luboše Majera, který ji má taky. Je potřeba ji roztopit dřevem, pak si připravím zeleninu, maso – dávám tři druhy – vepřové, kuřecí a zvěřinu. Vše se dá dovnitř a během půl hodiny je hotovo. Veškeré jídlo z ní je výborné, mám jen samé kladné ohlasy, lidem se to líbí.

Předjeme tedy k tématu, kvůli kterému jsme tady především – vinařství a vinohradnictví. Velkou část svého času trávíš ve vinohradech. Jakou výměru obhospodařuješ a ve kterých tratích? Co říkáš na stav vinařských tratí v našem katastru?

Obhospodařuji cca 2 hektary, něco mám v nájmu, něco jsou moje pozemky. A co říct na stav? Mladí to dělat nechtějí, staří nemůžou, takže na stavu tratí je to vidět, třeba ve Víckově, v Randlí.

Mají tvoje vína nějaká specifika? Na jaké odrůdy se zaměřuješ a proč zrovna tyto?

Začínám se zajímat o rezistentní odrůdy, například Sevar, Merlot Khorus, Donau Riesling a Sauvignier Gris. Uvidíme, jak se bude dařit dál, teď jsem koupil vinohrady, které bych chtěl obnovit a nasadit právě tyto rezistentní odrůdy. Je to výhodnější v údržbě vinic,

obdělávání. Jinak ale dělám i klasické odrůdy, Svatovavřínecké ze Šejby, Ryzlinky rýnský i vlašský, Aurelius, Neuburské...

Pokud se podíváme na vinařství jinde po světě, většinou se zaměřují pouze na několik málo odrůd, proč ty jich máš tolik?

Tady na Moravě je to zvykem dělat víc odrůd. Jinde jich dělají pár, pak je různě kupážují. My musíme mít v každé bečce jinou odrůdu. Ptají se na to zákazníci, chtějí ochutnávat, kupují třeba po jedné lahvi od každé odrůdy. Je to zajímavější, ale samozřejmě o to víc je s tím práce. Ročně dělám okolo dvanácti odrůd, snažím se to i obměňovat, například vloni jsem nakoupil hrozny Rulandy bílé.

Pokud víme, upřednostňuješ uchovávání vína v dřevěných sudech. Proč volíš je a ne jednodušší nerezové nádoby?

Já to kombinuji, používám i nerezové a plastové nádoby, tam ale nechávám víno jen v počátcích zpracování. Potom vína, která se mi zdají jako vhodná k dalšímu vyžrání, převezu sem do sklepa do těch dřevěných. Začal jsem se věnovat i barrikovým sudům, každý rok přikupuji nové. No a proč ve dřevě? Je to tradice, dřevo a víno k sobě patří. Má to nevýhodu v tom, že je to pracnější, jak se říká, sice dál, ale o to horší cesta. Ovšem výsledek stojí za to.

Jsi také pokračovatelem vinařské tradice, na jaké chvíle svých vinařských začátků vzpomínáš nejraději?

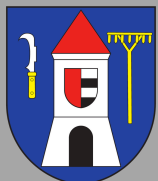
V dětství to bývala víc povinnost než nějaká radost. Člověk přišel domů,

na stole lístek – „Všechno nejlepší k svátku“, šipka, otoč lístek, „Jsme ve Víckově“. To jsme jako děti milovali (smích). Já jsem v podstatě od začátku nechtěl vinařit, dělal jsem řemeslo – jsem vyučený zedník. Na vinohrady nebylo času. Pak ale přišly zdravotní problémy, musel jsem spoustu věcí přehodnotit. Později jsem se tomu začal věnovat, oslovovali mě kamarádi a známí. Letos je to deset let co mám založené vinařství. Na oslavu jsem se rozhodl uspořádat takovou menší veřejnou akci se světoznámou *bluegrassovou kapelou* Kósavá deka. Bude to 10. srpna, v Polehradu najdete plakát, další informace případně ještě dodám prostřednictvím hlášení, sociálních sítí.

Spousta z nás vzpomene na tatínka Františka Vystoupila, který významně přispěl k budování a rozvoji vinařské kultury v Boleradicích. Jak na něho vzpomínáš ty? Byl jeho vliv na tvoje formování a výběr životní dráhy podstatný?

On v podstatě tento sklep v Tihelně vybudoval, já jsem to převzal, trochu zmodernizoval. Byl to můj velký vzor, spoustu věcí jsem se od něj naučil. Ledacos jsem také pochytil od dědy Rathouského, ten mě vlastně

přivedl na myšlenku se vinařstvím živit. Z koho jsem ještě hodně čerpal tak byl strýc Jirka Křížák, Laďa Šlancar. To jsou lidé, ke kterým do dneška vzhlížím a od kterých se učím.

Jaká část vinaření Tě nejvíc baví – je to práce ve vinohradě, ve sklepě, setkávání s lidmi v procesu prodeje vína či degustací?

Pro každého vinaře je svátek vinobraní. Být ulepený od hroznů od rána do večera, to baví nejvíc. Taky mám rád osobní kontakt, společnost, posezení s lidmi, sám rozvážím vína po celé republice, abych se se zákazníky setkával. Práce ve vinohradě je taky krásná, i když v létě trochu úmorná. Někdo říká, že je to dřina. Já říkám, že je to styl života.

Kterou část tohoto odvětví naopak považuješ za nejnáročnější?

Krušná bývají rána po „partijích“, kdy se do pozdní noci degustuje a druhý den je potřeba něco dělat, uklízet...

Co administrativa a různé papírování – často se ozývají hlasy, že podnikatel víc času tráví vyplňováním papírů než svým řemeslem, vnímáš to takto i ty?

To je pro mě největší problém – já jsem zemědělec, ne úředník. Zatím je to ještě únosné, nemám tam složité věci jako třeba dotace.

Ale mám obavy z budoucnosti – pokud přijde spotřební daň, bude to určitě komplikovanější. Cejchování nádob, celní sklady, poplatky... Já si moc netroufám to dělat sám, ani na to nemám příliš času, a zase nemám natolik velký podnik, abych si mohl dovolit na to někoho zaměstnat. Navíc je těžké nějaké případné změny komunikovat s veřejností, kdo se tomu nevěnuje, kolikrát neumí rozlišit spotřební daň, DPH, daň z příjmů a lidé mají pocit, že jsou vinaři oproti ostatním zvýhodňováni.

Letošní jaro nadělo vrásky spoustě sadařů, zahrádkářů i vinařů. Jaké škody pozorujete u Vás? Pokud nějaké, které odrůdy si s mrazy poradily nejlépe a které naopak nejhůř? Chránil jsi vinohrady nějak proti očekávaným mrazům? Pokud ano, co se Ti nejvíce osvědčilo a s jakým úspěchem?

Škody byly na nových vinohradech tady nad sklepy – tam zmrzlo až 70 %, nahoře v Psinku okolo 20 %. Jinde je to lepší. Nemyslím si, že by byly nějaké rozdíly v odrůdách, spíš poloha hraje významnou roli. Ohledně ochrany před mrazy, no, přemýšlel jsem, že pošlu moju do kostela (smích). To je tak jediná smysluplná ochrana. Ne, vážně. Letos byly takové mrazy, že by nepomohlo nic. U nás jsme na tom ještě docela dobře, jezdím i ke Kadani a tam v okolí jim nezůstalo vůbec nic.

Kromě vinařství jsi taky nápomocný své ženě v květinářství, co zabere víc času? Pomáhá naopak i Hanka tobě?

Nejvíc času mi zabere myslivost (smích). Ale samozřejmě si pomáháme navzájem, Hanka je pro mě velkou oporou v podnikání, já se jí také snažím pomoci, navzájem se doplňujeme. Od začátku to máme tak nastavené, že si pomáháme, spolupracujeme. Teď už se do toho zapojují i dcery, starší Adélka studuje vinařskou školu, Julča se zas věnuje cukrařině. A taky mi hodně pomáhá mamka, se zelenými pracemi ve vinohradě. Já ji do toho samozřejmě nijak netlačím, ale jsem rád, když mi pomůže.

Zmínil jsi myslivost, máš nějaké svoje oblíbené revíry, kam se rád vracíš?

Nejraději mám domácí revír, co víc si myslivec může přát než mít revír za domem. Mám ale i spoustu kamarádů, ke kterým jsem se dostal přes vinařství, v jižních a západních Čechách, kam se rád vracím, je tam spousta mysliveckého vyžití. Oni zase jezdí sem na Moravu ke mně na víno. Vinařství a myslivost jsou navzájem propletené, obojí přináší spoustu nových známostí, kamarádů.

Chtěl bys na závěr ještě něco dodat?

Nakonec bych nám všem rád popřál, ať se doba zlepší, ať můžeme dělat čím dál lepší vína a víc se věnovat práci než administrativě.

Příjemné povídání na zajímavá témata by mohlo jistě pokračovat ještě dál, ale necháme si to zase na jinou příležitost. Nyní nezbyvá než s díky ukončit rozhovor a popřát mnoho úspěchů v dalším vinohradnickém a vinařském úsilí. Brzy na shledanou, třeba o víkendu pod májů!

Redakční rada

Foto: Petr Vystoupil

Novinky v knihovně

Bliží se doba dovolených a mnozí z Vás budou mít jistě čas a chuť vzít do ruky zajímavou knihu a zpříjemnit si tak dobu volna. Pro všechny milovníky čtení představuji alespoň část z nově nakoupených titulů – přijďte si vybrat!

Pro nové čtenáře připomínám, že roční poplatek je stále pouze 50,- Kč a knihovna je otevřena každé pondělí od 17:30 do 19:30 a v pátek od 17 do 18 hodin.

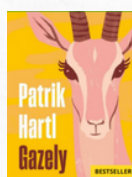
Přeji všem hezké léto s knihou!

Dana Veselá

Už více než tisíc let míří lidé ze všech koutů Evropy do Santiaga de Compostela. Ladislav Zibura tam poprvé putoval v osmnácti letech a teď se do Španělska vydává znovu – za vzpomínkami, dobrodružstvím a příběhy poutníků z celého světa. Přijďte se k nim a ponořte se do vyprávění plného humoru a přátelství mezi lidmi, kteří se nikdy neviděli.

Základním cílem publikace je vysvětlit fungování lučního společenstva a popsat mechanismy, které přispívají k udržování jeho pestrosti. Součástí knihy je bohatý obrazový doprovod – pohledy do několika krkonošských lučních společenstev nebo schémata ilustrující jednotlivé způsoby soužití lučních rostlin. Cena Magnesia Litera 2024.

Toto je příběh bouřlivého týdne tří nejlepších kamarádek, které kdysi chodily do třídy s Prvokem, Šampónem, Tečkou a Karlem. Nová kniha oblíbeného autora humoristických románů.

Hannah se rozhodla pro velkou životní změnu – vymění kariéru úspěšné právničky z uspěchaného Manchesteru za šestitýdenní kurz vaření v Irsku. Další příběh ze série Julie Caplinové – kniha jako stvořená na letní dovolenou.

Oblíbená autorka nám přináší třetí díl kroniky „ztraceného“ města. Tentokrát se ocitáme v době po II. světové válce a sledujeme postavy předchozích dílů, jak prožívají tuto nelehkou dobu a vše, co s sebou přinesla...

Životní příběh brněnského barda Karla Fuksy (přítele Arnošta Goldflama, či Franty Kocourka), televizního režiséra, tvůrce skleněných objektů, malíře a sportovce, v jehož rodině najdeme komunisty, vojáky wehrmachtu, židy, legionáře i zednáře. Představitel brněnské bohémy vypráví o svém životě... Obraz kulturního a společenského života v atmosféře 20. století v Brně.

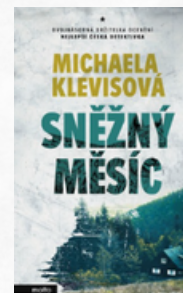
Jsou důvtipné, inteligentní, komunikují a propojují se spolu na obrovské vzdálenosti, rozkládají i stavějí, mizí a zase se objevují, přizpůsobují se a proměňují, přežívají bez ničeho, nepříteli se brání mírumilovnými způsoby, léčí sebe i druhé, jsou krásné, rozmanité a tajuplné (jak málo o nich víme!). Houby! Kniha získala ocenění Magnesia litera 2024.

Historická detektivka známého autora se tentokrát odehrává v době morové epidemie. Františkán Blasius se ve svých vzpomínkách vrací do doby, kdy se se svým přítelem Jakubem Protivou z Protivce, podílel na odhalování těch nejzávažnějších hrdelních zločinů.

Chtěli byste navštívit úchvatnou zemi ledu a ohně? Ostrov plný dřímajících sopek, tryskajících pramenů, nádherných ledovců a tajemných trollů? Máte štěstí – právě na takový vás vezme holčička Ela v této knížce. Autorku této knihy, paní Michaelu Fišarovou, znají bolearadické děti již ze dvou setkání v naší knihovně...

Realitní agentka Olga byla zavražděna na odlehlém místě v Beskydech. Stalo se to jen několik měsíců po vraždě jiné makléřky. Oba případy spojují podobné okolnosti, navíc se zavražděné ženy mohly znát. Kriminálníista Josef Bergman proto odjíždí do hor a pátrá mezi místními obyvateli. Detektivní příběh současné české spisovatelky Michaely Klevisové.

Pasáček z Pasek

Čas od času na Paseky zavítá „pasáček“ se svým stádem dobytka. Mnozí z nás o něm ví, někteří se chodí dívat. Kdo to vlastně je, proč se stará o Paseky a jaký význam má jeho práce? Zeptali jsme se přímo pana Matušky, který tyto práce provádí.

Můžete se nám prosím představit a říct, co přesně (nejen na Pasekách) děláte?

Jmenuji se Petr Matuška a se svými dvěma kolegy Ondrou Tomáškem a Vojtou Kavalcem se společně staráme o chráněnou přírodu v Jiho-moravském kraji a na Vysočině. Udržujeme chráněné lokality kosením, pastvou, vyřezáváním náletů ale zvládáme i výsadby dřevin. Krom toho ještě provádíme také označování území pruhovým značením a hraničními sloupky, instalujeme informační tabule nebo likvidujeme geograficky nepůvodní druhy, hlavně pajasany, akáty nebo křídlatku japonskou.

Zde na Pasekách se snažíme zastavit takzvanou sukcesi, což je proces změn v krajině, které můžeme stručně popsat jako „zarůstání“. Ponecháte-li krajinu svému vývoji, pomalu se mění v les. Výjimkou v naší nadmořské výšce jsou jen skály, vodní toky a vodní plochy nebo extrémně suchá stanoviště. Naše

zásahy, mezi něž zde patří odstraňování náletů dřevin, kosení a pastva ovcí a koz, slouží k zabrzdění sukcese. Důvodem naší práce je udržení mozaiky stepních trávníků, na kterých se vyskytují vzácné a chráněné druhy rostlin a živočichů, hlavně hmyzu a ptáků.

Jaký typ ochrany je v této lokalitě momentálně uplatňován?

Paseky jsou registrovány jako významný krajinný prvek. Je to nejnižší stupeň ochrany, který bohužel neumožňuje orgánu ochrany přírody, což je zde Městský úřad Hustopeče, zpracovat plán péče o tuto lokalitu a péči financovat jiným způsobem. Podle mého názoru mají Paseky biologickou hodnotu přírodní památky s celoevropským významem.

Kdo tyto aktivity financuje?

Práce jsou financovány z krajino-tvorných programů „Program péče o krajinu“ (PPK B) a „Podpora

přirozených funkcí krajiny“ (POPFK). Rád bych na tomto místě uvedl, že metodicky na ochraně Pasek spolupracujeme s Agenturou ochrany přírody a krajiny v Brně, konkrétně s Mgr. Petrem Slavíkem, který mě na význam lokality upozornil a navrhané zásahy doporučil.

Jaká fauna/flora jsou typické pro tento stepní druh krajiny? Jaké vzácné druhy můžeme na Pasekách najít?

Plochy VKP patří mezi biologicky cenné lokality z důvodu výskytu významných druhů rostlin a živočichů. Jedná se zejména o střevíčník pantoflíček, pětiprstku žežulník, turan podolský, hrachor panonský a vstavač vojenský.

Jaké jsou konkrétní plány pro letošní údržbu Pasek?

V letošním roce je naplánováno mozaikové kosení ploch o výměře, 0,9 ha a pastva na ploše 1,9 ha. Při mozaikovém kosení se ponechávají bez zásahu výstavkové plochy hlavně z důvodu zachování úkrytu a pastvy pro drobné obratlovce a hmyz. V loňském roce jsme nadto ještě na

některých místech odstraňovali náletové dřeviny, hlavně keře.

Jak často je potřeba nálety odstraňovat?

Záleží to na poloze a expozici plochy. Na vlhčím stanovišti je to častěji. Většinou jednou za 4–6 let. Mohlo by se zdát, že keře je možné odstranit pravidelným kosením ale není tomu tak. Keře neustále zmlazují.

Je podle vašeho názoru tento způsob umělého udržování biotopu dlouhodobě udržitelný?

Určitě ano. Jde jen o to jak intenzivně to budeme dělat. Zemědělská půda si taky zachovává svoji tvář jen díky obdělávání a louky a pastviny se odedávna udržovaly kosením, pastvou a vypalováním. V minulosti bylo v obcích více dobytka, který remízky

a drobné pastviny pravidelně spásal a pro ně potřebovali lidé seno na zimu. Louky byly proto udržované.

Jaké plemeno ovcí a koz využíváte ke spásání? Netrpí zvířata častými přesuny? Jak velké stádo máte?

Až na malé výjimky máme ovce i kozy křížené. Já tomu říkám sluzební směs. Letos bude mít smíšené stádo asi 110 kusů. Vzhledem k tomu, že zvířata jsou nucena žrát to, co je potřeba vypást, mají během svého života na jídelníčku sice samou bio-stravu bez pesticidů, často jde ale o pastvu nekvalitní se spoustou stařiny a se zásobou zárodků různých červů, kteří jim pijí krev. Začervení je taky nejčastější příčina úmrtí na pastvě. Musíme proto chovat zvířata pohyblivá, nenáročná na pastvu a odolná. Ovce a kozy převážíme z jednoho území na druhé

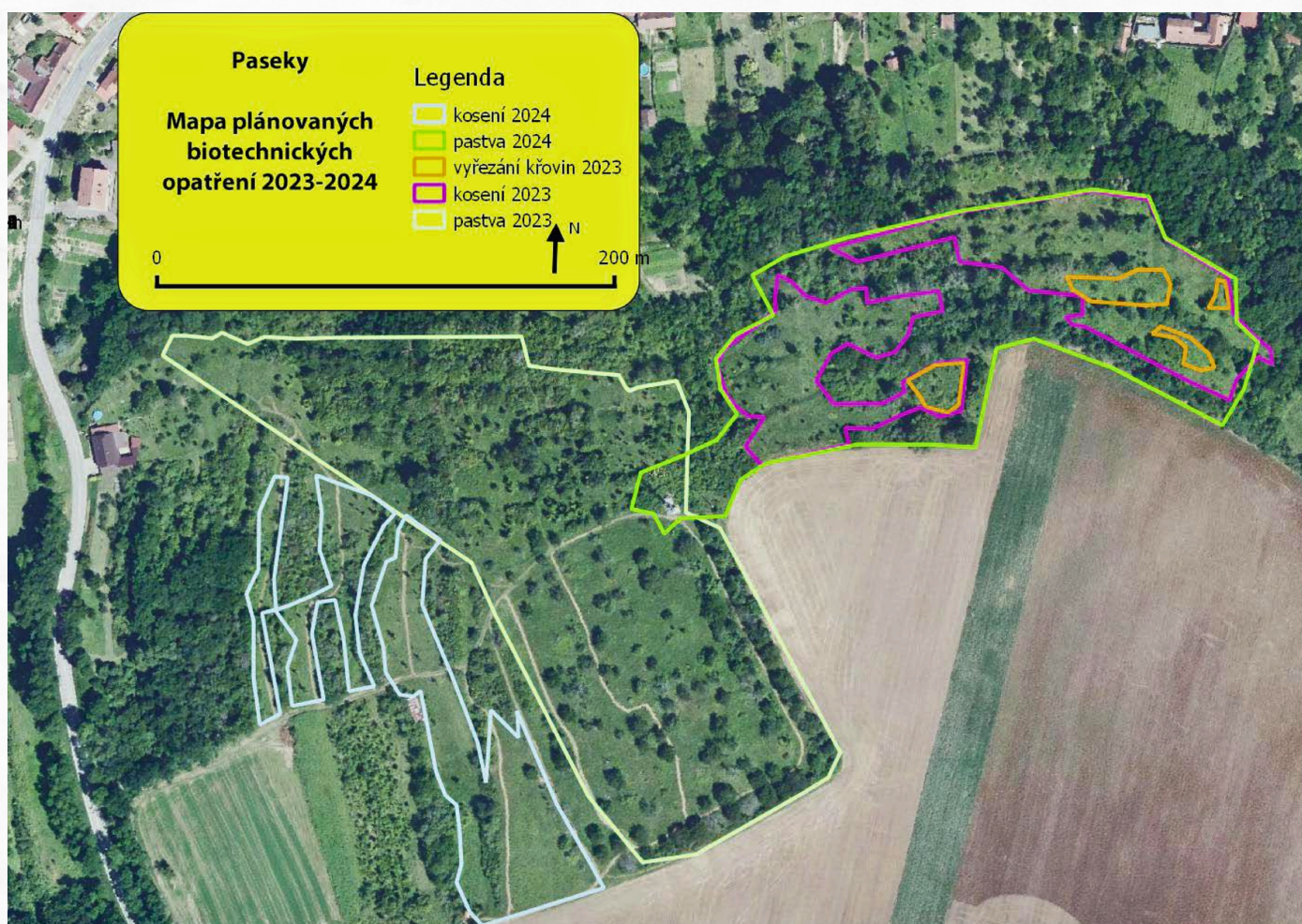
na přívěsech za osobním automobilem. Během sezóny si zvířata na převoz zvyknou a zpravidla se těší na novou pastvu. Jen zcela výjimečně se stane při přepravě nějaký úraz.

O kolik podobných lokalit se staráte? Jaké to jsou?

Letos se staráme zhruba o tři desítky lokalit. Jejich seznam je tedy dost dlouhý. Na deseti z nich budeme i pást. Během sezóny stavíme i 25 ohrad.

Děkujeme mnohokrát za seznámení se způsobem údržby a ochrany zajímavého druhu krajiny na našem území a přikládáme plánek provedených prací za 2023 i těch plánovaných pro rok 2024.

Redakční rada

Vzpomínáme na staré časy II

I v druhém čísle zavzpomínáme na doby minulé, na letní svátky a události, které většina z nás nepamatuje. Se svými vzpomínkami a zážitky se tentokrát podělili manželé Jaroslav a Jarmila Vítečkovi (*1938 a *1946) a paní Alena Chalupová (*1935).

Spoustu lidí dnes překvapí informace, že do roku 1948 bývaly v obci zároveň ne jedny, ale dvoje hody, orelské a sokolské. Přibližte prosím čtenářům, jaké byly rozdíly a měly naopak něco společného?

Na tyto hody vzpomínám jako malá holka. Zajímaly mě hlavně kolotoče a houpačky. V Boleradicích se cvičilo na dvou místech – u Štefanů Sokol, v Lidovém domě Orel. Vesnice tím pádem byla rozdělena – takže i hody se konaly na dvou místech

*Alena Chalupová (*1935)*

Před i po druhé světové válce bývaly dvoje hody, orelské a sokolské. V místě dnešní autobusové zastávky, ve špici směr Klobouky, bývaly orelské hody. Silnice tam bývala úzká a mája stávala v samotné špici směr divadlo. Orelské hody komunisti zrušili po roce 1948. Sokolské hody bývaly ve stejný termín před Štefanovým, mája tam stávala vždy uprostřed, až do roku 1984. Mája se stavěla v sobotu a hody bývaly v neděli a pondělí.

*Manželé Vítečkovi (*1938 a *1946)*

Oltář u domu sedláků. Na fotce pan Vladimír Soukop, Antonie Soukopová, Růžena Šilerová, Marie Dvořanová a Alžběta Srncová.

Jak se v Boleradicích slavilo Boží tělo, jeden z nejstarších křesťanských svátků?

Boží tělo je svátek pohyblivý. Slaví se druhou nedělí po Svatodušní nedělí, což bývá v rozmezí mezi 21. květnem a 24. červnem. Oslavovalo se procesím po skončení slavnostní mše. Na návsi stály čtyři oltáře – postavené u domů velkých sedláků.

V božítelovém průvodu šly z kostela napřed družičky s věnečky na hlavách. Dívenky měly v rukou plné košíčky lístků pivoňek a růží, které rozhazovaly na cestu. Za nimi nesl pod baldachýnem kněz monstranci s hostií – pak následovali zpěváci, hudebníci, představení obce a ostatní. Po zastavení u všech oltářů se průvod vrátil do kostela. Po požehnání se rozešel.

*Alena Chalupová (*1935)*

Sokolské hody v roce 1922. Povšimněte si, že stárci ještě nosívali hodové právo.

Boží tělo, Slavnost Těla a Krve Páně, se slavilo v neděli po svátku Nejsvětější Trojice. Ráno se šlo do kostela a pak z kostela šel průvod s muzikou. Po dědině byly 4 zastavení, každý rok to byly jiné rodiny, většinou sedláků. U každého zastavení byl ve vratech stůl s provizorním oltářem a obrazem svatého a kolem byly zelené větvičky a květiny. Pan farář nesl monstranci a šel pod baldachýnem. U každého zastavení pak pan farář udělal krátkou pobožnost a šlo se dál. Děvčata nesla košíčky s lístečkami a kvítkami, které sypaly po zemi během průvodu.

*Manželé Vítečkovi (*1938 a *1946)*

Božítělový průvod, rok 1940.

Božítělový průvod, rok 1970.

Slavily se v Boleradicích dožínky?

Dožínky v Boleradicích nepamätujeme, pouze vinobraní.

*Alena Chalupová (*1935)*

Dožínky se slavily po žních, v červenci až srpnu. Děvčata bývala nastrojená v selském oblečení, srpy měla obalená v barevném papíře a kluci mívali nazdobené kosy. Průvod s muzikou šel ke Štefanovému a tam bývala slavnost.

*Manželé Vítečkovi (*1938 a *1946)*

V srpnu si připomeneme 56 let od invaze vojsk Varšavské smlouvy do Československa. Jak jste se o invazi dozvěděl/a? Jak to vypadalo v Boleradicích, jak tu lidé reagovali a jaká tu byla situace?

21. srpna jsme slyšeli od rána létat nízko letadla a z rozhlasu jsme se dověděli co se děje. Lidé byli zmateni a nevěděli, jak se zachovat. Přes Boleradice žádný průjezd vojsk nebyl.

*Alena Chalupová (*1935)*

Jaroslav V.: Ráno rádio nefungovalo, jel jsem normálně do práce a vedoucí, který taky nic nevěděl, mě poslal s jeho manželkou do Prahy, že něco zapoměla. Po cestě u kasáren jsme viděli vojáky, jak běhají v košilích a z kopce jsme viděli, jak v Tuřanech na letišti přistávala vojenská letadla s tankama, jedno za druhým. Po cestě zpátky do Klobouk jsme potkali kolonu s tankama, v tu dobu jsme pořád nevěděli, co se stalo, ale cítili jsme, že se děje něco špatného. Už delší dobu se mluvili o tom, že pokud se nedomluví, tak nás

obsadí. A až jsem se vrátil do práce, tak nám to řekl vedoucí a poslal nás domů.

Jarmila V.: Ráno jsem šla nakoupit do obchodu, tam už bylo moře lidí. Už nebylo co koupit, všechno bylo prodané. Až tam jsem se o obsazení dozvěděla. S maminkou jsme šli hned do Mezihořek nakopat 2 pytle brambory. Nikdo nevěděl, co se bude dít a maminka, která zažila obě světové války, říkávali „Když budeme mít hertepla, tak nebudeme mít hlad“.

*Manželé Vítečkovi (*1938 a *1946)*

Děkujeme za zajímavé vyprávění. Doufáme, že bylo přínosné a poučné i pro Vás, čtenáře. Za fotografie děkujeme paní Jitce Šlancarové.

Jiří Víteček a Dana Veselá

Dožínky, přelom 19. a 20. století.

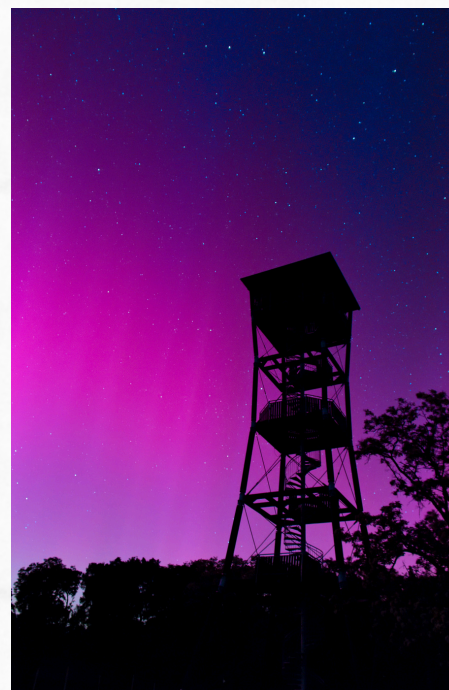
Dožínky, přelom 19. a 20. století.

Polární záře

Lukáš Horák

Hana Königová (Přeštice)

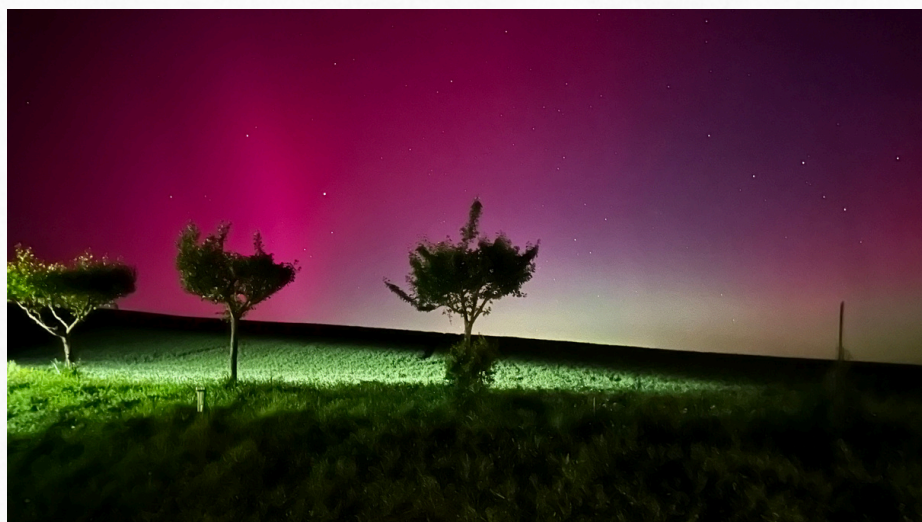
Lukáš Horák

Chvilí před půlnocí 10. května 2024 většina bdícího národa napjatě hypnotizovala obrazovky, kde zrovna probíhalo hokejové utkání česka proti finskému soupeři. Severský tým si s sebou přivezl netradiční „choreo“, které ovšem zahlédl jen ten, kdo oči od ledu obrátil k nebi. Na obloze bylo možné obdivovat nejjasnější polární záři za posledních dvacet let. Polární záře vznikají, když výboj sluneční bouře doputuje až k Zemi. Obvykle bývají viditelné okolo zemských magnetických pólů, ale pokud je oblak letící od Slunce dostatečně silný, můžeme záblesky pozorovat i v našich zeměpisných šířkách. Zde se můžete pokochat tím, jak světelnou show zachytily čočky objektivů v Boleradicích (pod obrázky jsou uvedeni autoři fotografií).

Redakční rada

Patrik Kocmánek

Ondřej Zálešák

GIRASOLE
sdrúžení pro pomoc a rozvoj, z.s.

Pečujeme o ty, kteří pečují..

* Stále více lidí se snaží skloubit práci a každodenní život s péčí o někoho blízkého. Ať se jedná o stárnoucí rodiče, manžela nebo manželku po úraze, dlouhodobě nemocného nebo zdravotně postiženého člena rodiny - péče o blízkou osobu je vždy náročná a mnohdy i vyčerpávající fyzicky, psychicky a finančně.

Pokud se totiž člověk rozhodne pečovat, musí se v nové životní roli vypořádat velmi rychle se změnou chodu domácnosti, naučit se základy péče, zjistit kde a jak si vyřídit sociální dávky a na jaké kompenzační pomůcky má nemocný nárok. Přitom čelí ztrátě svého volného času, koníčků, často i zaměstnání, stresu i organizačním změnám, které ovlivní celou rodinu. Pečující, jinými slovy **lidé, kteří se starají v domácím prostředí o nemocného**, zdravotně postiženého či umírajícího člena rodiny jsou přitom nepostradatelnými pomocníky v celém systému péče o znevýhodněné osoby - a zaslouží si možnost mít se kam obrátit!

Pro všechny, kteří se v roli pečujícího nacházejí je proto určena **PORADNA PRO PEČUJÍCÍ GIRASOLE**, kde se zájemci dozvědí odpovědi na základní otázky spojené s péčí o své blízké a naleznou podporu při tomto náročném poslání. Poskytujeme tak potřebnou pomoc, informace ale i praktické rady, a to nejen v období pečování, ale díky návazné podpoře formou **PORADNY PRO POZŮSTALÉ GIRASOLE** pak také v čase konfrontace se smrtí a ztrátou blízkého.

Odborné poradenství zajišťují tzv. koordinátoři podpory, **služba je pro zájemce z řad veřejnosti bezplatná** a může tak pomoci pečujícím provádět kvalitní péči a zůstat v klidu díky vědomí, že mohou požádat o rady. Ve chvíli, kdy jsou pečující a rodiny konfrontováni s náhlou ztrátou blízkého, pomáhá návazná podpora pozůstalým překlenout období truchlení a vypořádat se se situací snáze emočně i prakticky. Služby poradny pro pečující poskytujeme pro území ORP Hustopeče, poradny pro pozůstalé pro celý okres Břeclav.

Co konkrétně služba poradny dokáže:

- * Provázet a zaučit v péči; Pomoci s administrací příspěvků; Poradit s uspořádáním bydlení i výběrem kompenzačních a zdravotních pomůcek
- * Naslouchat a hledat řešení individuálních situací
- * Vysvětlit jaké další služby v regionu můžete v případě potřeby využít (např. tísňová péče, pečovatelské služby, domácí zdravotní péče, odlehčovací pobytové služby, domácí hospicová péče)
- * Pomoci v období ztráty pozůstalým všeho věku individuálně a s respektem; Zodpovědět praktické otázky k tématům po ztrátě (pohřeb, administrativa, pozůstalosti, dědictví apod.)

Poradna pro pečující

T +420 775 099 953
E styblova@girasole.cz

Poradna pro pozůstalé

T +420 773 521 178
E a.prchal@girasole.cz

Úterý, Čtvrtek: 8:00 - 12:00, 12:30 - 15:00
nebo dle telefonické domluvy

GIRASOLE - Poradna pro pečující
Hybešova 5, 693 01 Hustopeče

Více informací o našich službách najdete na WWW.GIRASOLE.CZ

Veřejné poradny pro pečující na Hustopečsku jsou finančně podporovány z projektu MAS Hustopečsko. Veřejné poradny pro pozůstalé rodiny v okrese Břeclav jsou poskytovány za finanční podpory nadace EP Corporate Group. Tento článek pro Vás připravil spolek Girasole z.s., sdrúžení pro pomoc a rozvoj v rámci osvěty o dostupnosti zdravotně-sociální péče v JmK.

Zprávičky z naší školičky

Teplé počasí se letos ohlásilo dříve, než bývá zvykem. Berušky i Včeličky si tak mohly vychutnávat příjemné vycházky plné barevných jarních kyticek. Děti si vytvořily klíč, kterým otevřely dveře jaru dokořán. Zimu pak v podobě „Morany“ zahnal pryč. Velikonoce jsme si všichni řádně užili. Upekli jsme beránka, upletli pomlázku a namalovali vajíčka. Chlapci ze Včeliček vymrškali všechna děvčata.

Hola, hola, škola volá, a tak se devět dětí vydalo v dubnu k zápisu do první třídy. Všechny byly natěšené, dobře připravené, ale i trochu nervózní. Paní učitelky je ve škole přivítaly s úsměvem a zajímavými úkoly. Vše dobře dopadlo, a tak se děti můžou vzáří vydat plné očekávání a s novou aktovkou do další etapy svého života. Budeme jim držet palce!

V letošním roce jsme se opět zapojili do akce „Uklidme Česko“, a to byste nevěřili, co všechno jsme našli. Na konci měsíce dubna měla naše Země svátek, proto jsme si povídali, jak o ni pečovat a jak správně třídit odpad. Nejlépe však naši Zemi poznáváme na dlouhých vycházkách,

kdy můžeme koukat, jak je krásně barevná, a poslouchat všechny zvuky přírody. Cítit, jak nás sluníčko hřeje do tváříček a vánek rozfouká vlásky. Vydali jsme se také na celodenní výšlap k rozhledně, kde jsme si udělali piknik a zahráli hry. Déšť nás však trochu prohnal, takže jsme si i zaběhali, a to bylo dobrodružství!

Měsíc květen byl plný akcí a zábavy. Nejdříve jsme si jako čarodějové

a čarodějnice zasoutěžili v běhu v sedmimilových botách, ve slalomu na koštěti a vylovili jsme dračí vejce z kouzelného lektvaru. Pro naše maminky jsme si připravili vystoupení, ve kterém byly básničky, písničky a také si děti smaminkami zatančily. Maminky dostaly dáreček, a i nějaká ta slzička ukápla. V polovině měsíce byl zápis do MŠ, tak snad se bude novým dětem ve školce líbit. Na školní zahradě proběhl za pomoci tatínků jarní úklid, za což jim moc děkujeme.

V červnu se také nebudeme nudit. Všichni předškoláci se už těší na pasování. To je velká sláva, protože děti budou oficiálně pasovány na malé školáky. Ale hlavně bude párty! Pojedeme také na výlet do Dolních Kounic na zámek a hrad a pak ještě za zvířátky do ZOO Hodonín. Naši hasiči si pro nás připravili dopoledne plné her a zábavy a místní LMK nám předvede své nejlepší letecké kreace. Prázdniny se nezadržitelně blíží. Těšíme se na slunečné dny plné zábavy, koupání a zmrzlinek. Přejeme všem krásné prázdniny!

Kolektiv MŠ

Foto: Archiv ZŠ a MŠ Boleradice

Základní škola

Co se ve škole odehrálo od posledního vydání Polehradu? Měsíc březen se nesl ve znamení knihy. Zúčastnili jsme se besedy se spisovatelkou Michaelou Fišarovou, která žákům představila svoji tvorbu knih pro děti v obecní knihovně. Ve škole jsme měli podvečerní setkání žáků při příležitosti celonárodní akce Noc s Andersenem, na kterém proběhla četba z pohádkových knih. Žáky pohádkový večer nadchnul.

V dubnu k nám přijel vesmírný zážitkový stan a s ním vzdělávací program o Vesmíru, také jsme zapísali do první třídy devět šikovných budoucích školáků. Nezapomínáme ani na bezpečnost. Absolvovali jsme cvičný požární poplach a opět si připomněli, jak bychom opustili budovu v případě požáru. V rámci vyučování jsme žákům zpestřili výuku např. rozvíjením finanční gramotnosti a s tím spojené běžné nakupování v obchodě. MAP Hustopečsko nám nabídlo lekci badatelské výuky pro žáky 3.–5. ročníku s názvem Sluneční soustava a pro mladší žáky 1.–2. ročníku lekci zvanou Čas. Žáci sami na jednotlivých stanovištích objevovali, zkoumali, tvořili a báдали. Hodina byla zajímavá a přínosná.

Další zajímavou akcí bylo projektové vyučování Zelený den. Žáci se seznámili s pravidly keltského kalendáře, zopakovali si prostřednictvím skupinové práce zajímavou formou druhy stromů. Skupiny žáků spolu spolupracovaly ve velmi příjemné atmosféře a s pracovním nadšením.

Ve spolupráci s Mgr. Pavlem Kabelou jsme si připomněli 79. výročí osvobození Boleradice a ukončení 2. světové války na pietním aktu před budovou místního divadla. U této příležitosti byl připomenut odbojář Vít Příkaský, jež má zde umístěnou pamětní desku.

Pravidelně spolupracujeme s boleradickým divadlem, v dubnu jsme zde zhlédli představení s názvem Strážidlo v pojetí divadelníků z obce Morkůvky a taneční vystoupení dívek z tanečního oboru ZUŠ Klobouky se svými hosty z okolních uměleckých škol. Tanečnice byly za každé taneční číslo odměněny bouřlivým potleskem diváků. Žáci si užili nevšední kulturní zážitek.

Nedílnou součástí školy je i školní družina, která nabízí pro děti v mimoškolní době pestré vyžití. Děti zde mají velký výběr společenských her, deskových her, stavebnic, hraček. Luští kvízy, hrají didaktické hry a formou hry se připravují na vyučování. ŠD nabízí různé zájmové aktivity: Polytechnickou činnost, Šikulky, Sportovní hry pro děvčata.

Pěknou akcí byl i Světový den včel. Členové kroužku i žáci školní družiny se postarali o kulturní program, zazpívali písničku o jaru a zareci-

tovali básničky o včeličkách. Vedoucí kroužku Mgr. Pavel Kabela seznámil přítomné s významem tohoto dne a vyzvedl i přínos a zásluhy pana Jana Horáka – včelaře, knihovníka, divadelníka, kronikáře a historika, který propagoval vysazování významných stromů a keřů pro včely.

Pořádali jsme i spoustu soutěží jako školní kolo recitace, které bylo přípravou na Boleradický džbánek, a pěveckou soutěž, které se zúčastnilo celkem 13 odvážných talentů ve 3 kategoriích. Žáci z kroužku Svazenka jeli poměřit své síly se soupeři do Mutěnic na oblastní soutěž Zlatá včela a velmi dobře reprezentovali naši školu.

V plaveckých závodech v Hustopečích za naši školu plavali co nejrychleji do cíle Štěpánka Hrabcová, Nella Sasínková, Daniel Krmíček a Kryštof Ježorek. Na oblastní kolo soutěže mladých cyklistů na dopravní hřiště Lipovka jsme poslali soutěžít Karolínu Čurdovou, Emmu Korábovou, Leo Čermáka a Šimona Šimberu.

Perličkou na dortu byla oblastní recitační soutěž v divadle Boleradický džbánec 2024, kterou naše škola pořádala a sklídila pěkný ohlas od zúčastněných škol. Recitovat přijelo celkem 70 žáků. Napínavé soutěžní dopoledne nám zpestřil kulturní program dětí z MŠ Boleradice, který byl plný veselých písniček a tanečků. Děkujeme všem učitelkám a odvážným žákům ze ZŠ Hustopeče Komenského, ZŠ Hustopeče Nádražní, ZŠ Moutnice, ZŠ Nikolčice a z Pavučiny – centra volného času Hustopeče za účast, výborná vystoupení, a především příjemnou atmosféru.

Moc děkujeme našim sponzorům za finanční i věcné dary na odměny pro soutěžící, bez nich by akce neměla takovou úroveň:

MĚSTYS Boleradice
 PROGASTRO GTE s.r.o. Hustopeče
 ZEČI spol. s r.o. Boleradice
 Divadelní spolek bratří Mrštíků Boleradice
 KOPECKÝ nábytkové kování
 Elis Textil Servis s.r.o. Velké Pavlovice
 BLANÁŘ NÁBYTEK a.s. Brumovice
 Květiny Vystoupilová Boleradice
 WESTFALIA Hustopeče
 VIAMERA CZ p. Fantová
 POLYPLAST BOLERADICE
 TEKOO spol. sr.o. Uherský Brod
 ALIMPEX food a.s. Brno
 JEDNOTA Mikulov
 EISBERG
 PEKAŘSTVÍ KŘÍŽÁK s.r.o.

Co nás ještě čeká na závěr školního roku?

V červnu máme ještě v plánu školní výlet na hrad a zámek Dolní Kounice, Pirátskou plavbu a návštěvu ZOO Hodonín, atletickou olympiádu. Přijede k nám výjezdní autobus POLYBUS, který je vybavený náradím, jako jsou pilky, vrtačky,

pájky, 3D pera a s nimi si vyrobíme nějaký pěkný výrobek.

Všichni se už těšíme na 29. června, kdy budeme poslední den ve škole a odejdeme s vysvědčením na prázdniny. Za dobrou spolupráci po celý rok děkuji zřizovateli, školské radě a široké veřejnosti obce Boleradice. Poděkování za trpělivost a vytrvalost patří rodičům a všem učitelům, vychovatelům, asistentům pedagoga a provozním pracovníkům za velmi dobrou práci během celého školního roku.

Hlavní prázdniny jsou vyhlášeny od 29. 6. 2024 do 1. 9. 2024. Slavnostní zahájení nového školního roku 2024/25 proběhne jako vždy před školou v **pondělí 2. 9. 2024**, kdy přivítáme nové prvňáčky.

Všem žákům a rodičům přeji pěkné prázdniny a klidnou dovolenou.

Mgr. Miroslava Fišerová, MBA
 ředitelka školy

Soutěž Zlatá včela

V sobotu 27. dubna se Včelařský kroužek Svazka zúčastnil oblastní soutěže Zlatá včela v Mutěnicích. Zde, na mutěnické škole, se sešlo v kategorii mladších žáků 62 soutěžících.

Členy našeho týmu byli Roman Třeštík, Mikuláš Omasta, Zdeněk Hrabec a Vanesa Kabelová. Součástí soutěže byl písemný test, mikroskopování (anatomie včely), rostliny, pomůcky a včelařská praxe. Naši malí včelaři se snažili co nejvíce. Dařilo se jim především v pomůčkách, rostlinách a včelařské praxi. Umístili se na středních

příčkách, což je velice pěkné. Měli možnost si vyměnit zkušenosti v oboru, seznámit se s jinými dětmi a získat nové kamarády. Odměnou jim byly různé upomínkové předměty a pamětní list. Po soutěži jsme společně navštívili Zoologickou zahradu v Hodoníně, kterou pořadatelé zajistili s aktivním krmením šelem. Domů jsme odjížděli unaveni, ale spokojeni. Všem děkuji za vzornou reprezentaci školy i kroužku.

vedoucí kroužku, Pavel Kabela
 Foto: Archiv ZŠ a MŠ Boleradice

Boleradické okruhy

Okolí městyse Boleradice má velmi členitou krajinu obsahující lesy, louky, vodní plochy, potoky, remízky, ornou půdu a cesty. Cesty jsou významnými spojnicemi mezi jednotlivými přírodními útvary, drobnými stavbami, vyhlídkami a také sousedními obcemi. Vedení obce a spolek Letorost v uplynulých čtyřech letech obnovili několik cest, které propojily významná místa se středem obce. Dnes existující cesty poskytují možnosti pro vycházky, nejsou však známé všem obyvatelům a hlavně návštěvníkům Boleradic. Proto přicházíme s iniciativou „Boleradické okruhy“, jejímž cílem je propagace existujících cest a zajímavých míst formou grafického znázornění s popisem nejzajímavějších okruhů, způsobem jejich možného absolvování a informací o místních zajímavostech, které se zde nacházejí.

Navrhujeme do středu obce instalovat informační panel, který bude obsahovat všechny možné užitečné informace související s místem, kudy cesty prochází, existujících zajímavostech a drobných stavbách. Ústřední částí

informačního panelu by měla být mapa s vyznačením okruhů, zajímavých míst a doplněna o legendu s informacemi. Ve druhé části panelu navrhujeme umístit popis jednotlivých okruhů, jak jsou dlouhé, zda jsou vhodné pro kola, kočárky nebo jen chodce a také značku, která bude v terénu ukazovat, kudy okruhy vedou.

Aktuálně máme vytipováno šest okruhů a šest tranzitních cest a nyní pracujeme na popisu jejich tras, abychom je následně mohli s vedením obce odsouhlasit, dříve než budou okruhy označovány a popisy zveřejněny na informačním panelu. Nezbytnou i nejviditelnější částí celého tohoto záměru jsou symboly resp. značky, které budou jednotlivé okruhy znázorňovat. I v této oblasti máme připraveno několik návrhů, které v průběhu léta s vedením obce prodiskutujeme.

Plánujeme všechny informace zpracovat a odsouhlasit do konce měsíce září a v říjnu okruhy označit a instalovat informační panel.

Jindřich Kahoun

Slavnostní otevření cesty K Císařské studánce

V sobotu 20. dubna jsme slavnostně a oficiálně otevřeli naši novou cestu K Císařské studánce. Horizont u Lípy republiky od té doby zdobí nádherný rozcestník z dílny Tomáše Havránka a o kousek dál, pod stromem vedle Broskviova kříže, najdete novou lavičku od pana Stanislava Havránka. Z lavičky je nevšední pohled na údolí Kuntínovského potoka, údolí Harasky i část obce. Vidět je také například kaplička či rozhledna na Nedánově. Oběma pánům za mistrnou práci děkujeme!

Za spolek Letorost,
Jiří Víteček

„Vrbořadí“ podél Harasky

V rámci zprůchodnění cesty od divadla do Helenčina údolí jsme 19. května poblíž mostku přes Harasku vysadili celkem 30 nových vrb. Toto „vrbořadí“ je velice pestré a je složeno celkem z jedenácti druhů. Seznam a popis jednotlivých druhů, jakožto i fotky a videa z výsadby a ze slavnostního otevření Cesty bratří Mrštíků najdete na našem webu www.letorost.cz.

Za spolek Letorost,
Jiří Víteček

Upřímný dík!

Naši předkové nám po sobě zanechali spoustu zajímavých, užitečných a krásných věcí. Některé z nich zůstaly až dodnes součástí života v obci (zvyky, divadlo, tradice...), jiné zanikly (cesty, stromořadí, polní kříže, obrázky, solitérní stromy...), další se postupně vytrácely, až zanikly docela (nářečí). Je dobře, že se podařilo a daří některé z těchto věcí oživit (zavádka, občasný pěvecký sbor...), je chvályhodné, že se našlo několik schopných, ale především ochotných lidí, kteří se rozhodli zapojit širokou veřejnost do velkolepého projektu na obnovu původních cest a výsadbu nových stromořadí. Mnozí z vás si

možná vzpomenou, že v sobotu 20. dubna uspořádal spolek LETOROST spolu s Divadelním spolkem vycházku, spojenou s otevřením Cesty bratří Mrštíků. V cíli vycházky byl připraven i zajímavý program k počtě zmíněných moravských literátů. Tuto krásnou akci v jejím původním rozsahu poněkud omezilo počasí, což však účastníkům a hostům neubralo na pozitivní náladě.

Jedním z vedlejších bodů programu mělo být i představení obnoveného obrázku, který se nachází jen několik desítek metrů od tzv. Helenčina údolí. Původní obrázek visel na kmeni mohutného stromu na kraji

lesa. Kdo, kdy a proč jej tam instaloval není známo. Obrázek postupně zarůstal vegetací a během času a povětrnosti zchátral. Péčí dvou nerozlučných přátel, pana Fr. Korába st. a p. Fr. Novotňáka st. a s pomocí místního malíře pana Vavřina Chalupy se jej podařilo obnovit. Jak čas běžel, neúprosný zub času se podepsal i na obnoveném obrázku, takže z něj po několika desetiletích zůstal jen rezavý kus plechu se sotva znatelnými konturami původní malby.

Díky pochopení a pomoci několika místních občanů je od dubna t. r. na uvedeném místě obrázek nový. Jeho autorkou je naše divadelní kolegyně paní Anna Malgorzata Pietkiewitz, dubový trám pro obrázek daroval pan Zd. Novotný, měděnou desku věnoval pan Fr. Novotňák, dřevěnou platformu vyrobili naši stolaři bratři Vítečkové, oplechování provedl pan Lad. Soukop a kovové prvky vyrobil pan Pavel Sedláček. To vše s laskavým souhlasem vedení městyse – obrázek stojí na obecním pozemku. Snad tedy i po nás, stejně jako po našich předcích něco pěkného zůstane. Víím, že je to málo, ale přesto – všem jmenovaným upřímně díky!

Jan Koráb

20 let působení divadelního spolku v budově orlovný – divadla

Jak se nám splnil sen

V roce 2002 se mezi bolearadickými ochotníky zrodilo heslo Pomozte nám splnit sen. Důvodem byl neutěšený stav budovy bývalého kina, v níž se divadlo hrálo ve věčném provizoriu, ale v níž se za léta zrodilo mnoho představení. Řeč je o desítkách divadelních představení všeobecně úspěšných a po zásluze široce oceňovaných nejen doma, ale i v zahraničí. Proto si ochotníci chtěli splnit sen o novém divadle, o jevišti vybaveném solidní technikou, o jevišti, na kterém nebudou herci zakopávat o vyhníla prkna, o hledišti s pohodlnými sedadly a s nehluknou vzduchotechnikou, o kulturním diváckém zázemí a funkčních prostorech pro samotné aktéry představení. Prostě o radostném divadelním stánku. Než se tento sen splnil, bylo třeba vyřešit mnoho problémů a překonat spoustu překážek.

Ve středu 7. 8. 2002 uvedli divadelníci před zaplněným hledištěm již 33. reprízu hry Pygmalion aneb My Fair Lady (ze Zelňáku). Byla nejen generálkou na Jiráskův Hronov, ale i posledním předsta-

vením na starém jevišti. Konec srpna totiž měl být již ve znamení rekonstrukce divadla. Děníra hry Pygmalion se konala 30. 11. 2002 v sále obecního úřadu, který se stal v době rekonstrukce divadelní budovy útočištěm ochotníků.

Dvacet let ve zrekonstruovaném divadle

9. 6. 2024 uplyne dvacet let od slavnostního otevření budovy orlovný – divadla. Divadelní provoz byl zahájen premiérou Strakonického dudáka 3. a 4. července 2004. Následujících dvacet let v zrekonstruované budově s přístavbou poskytlo Divadelnímu spolku bratří Mrstíků velké možnosti kulturního vyžití. Konají se zde pravidelná divadelní představení místních ochotníků – k nejvýznamnějším patřily hry, které postoupily z krajské přehlídky na Národní přehlídku Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou nebo jinou národní přehlídku – 2006 Zvonokosy, 2007 Past na myši, 2008 Noc pastýřů, 2009 Cikánský baron, 2010 Zdaleka ne tak ošklivá, jak se původně zdálo (postup na Národní přehlídku jednoaktových her v Holíčích), 2011 Maryša, 2013 Revizor, 2014 Zapeklitá komedie aneb Kdosi brousí nad Paďousy, 2015 Divá Bára (Jiráskův Hronov), 2019 Počestné paní aneb Mistr ostrého meče, 2022 Kulhavý mezek aneb Výbuch na jičínském zámku (Jiráskův Hronov), 2022 Pohádka máje, 2023 Princové jsou na draka (Popelka Rakovník). Nejnovější inscenací, kterou máme na repertoáru, je Dámská šatna, která měla premiéru letos na jaře. Na krajské přehlídce Hanácký divadelní máj v Němčicích nad Hanou zvítězila a získala nominaci na národní

přehlídku Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou, která proběhne v říjnu tohoto roku.

K dalším aktivitám spolku patří soutěžní i nesoutěžní divadelní přehlídky – setkávání ochotnických souborů nejen z České republiky, ale i ze zahraničí, které se pořádají od roku 1991. Kromě divadelních her uváděných domácím souborem nebo na přehlídce, byl rozšířen repertoár divadla o Jarní předplatné, ve kterém je zařazeno pět divadelních inscenací uváděných nejlepšími ochotnickými soubory z České republiky. Pro nejmladší diváky je určeno předplatné Rodiče s dětmi do divadla. Dětské diváky mohou spolu

s rodiči navštívit čtyři pohádky. V divadle se konají také koncerty, vystoupení škol, recitační soutěže, promítání apod. V prostorách nové přístavby je společenská místnost – klubovna, která je využívána nejen ke schůzování členů DS nebo Orla, ale také k výstavám, školením, odborným seminářům.

V červnu 2024 uplyne dvacet let od slavnostního otevření nové divadelní budovy. Tolik se od té doby událo, ani se nechce věřit. Řada úspěchů, ale také hodně práce a divadelní dřiny. Ale rádi to všechno podstupujeme znova a znova. Vždyť divadlo je naše láska.

Iva Kahounová

Ohlédnutí za uplynulou divadelní sezónou

Divadelní sezóna trvá podobně jako školní rok od září do června. A podobně je o divadlo také zájem – v září se tam lidem ještě nechce a v červnu se jim už nechce. Důvodem je pěkné počasí, které láká spíše k pobytu venku než v budově.

Sezóna 2023/2024 je tedy za námi. Myslím, že jsme toho za těch osm měsíců zvládli hodně. V prosinci a v dubnu premiéry (Cesta do Betléma, Dámská šatna), účast na národní přehlídce Popelka Rakovník (Princové jsou na draka), účast na krajských přehlídkách – ve Štítině Na tý louce zelený, v Němčicích nad Hanou Dámská šatna. Na obou přehlídkách byli herci oceněni cenami a čestnými uznáními za herecké výkony, inscenace Dámská šatna byla nominována na národní přehlídku Krakonošův divadelní podzim. Uspořádali jsme regionální postupovou přehlídku Mrštíkovo divadelní jaro, letos o ni byl ze strany souborů mimořádný zájem. Přilákal také doprovodný program, ve kterém spojili síly členové divadelního spolku se členy Letorostu a otevřeli Cestu bratří Mrštíků, vedoucí od divadla do Helenčina údolí a dál až k Památníku bratří Mrštíků v Divákách.

Diváci se k nám sjížděli ze širokého okolí na představení Jarního předplatného i Rodiče s dětmi do divadla, na adventní i novoroční koncerty. Při divadelním spolku fungoval také dramaticko – divadelní kroužek, z kterého snad vzejdou naše nové mladé posily.

Domácí soubor měl na repertoáru čtyři inscenace (Princové jsou na draka, Na tý louce zelený, Cesta do Betléma a Dámská šatna) a odehrál celkem 32 představení, z toho 11 mimo domovskou scénu. Naopak u nás bylo 26 představení v podání jiných souborů.

Z mimo divadelních aktivit jistě stojí za zmínku uspořádání zájezdu do Národního divadla v Praze a 28. divadelního bálu s podtitulem Hvězdný Hollywood.

Členové divadelního spolku poskytují pořadatelský či technický servis u divadelních aktivit jiných organizací – Orejská divadelní přehlídka her pro děti, vánoční jarmark a vystoupení místní MŠ a ZŠ, recitační soutěž O bolearadický džbáněk, taneční koncerty ZUŠ Klobouky.

Máme tedy za sebou dost divadelní, organizační a pořadatelské práce. Dává to zabrat, ale když cokoliv děláte s láskou a baví vás to, vlastně to nevdá...

... a výhled do nové sezóny

Zmíním se jen o novince, která nese název **Tóny podzimu**. Je to trojice představení, které spojuje hudba. První bude v říjnu – baladický pohádkový příběh pro celou rodinu v podání DS Břetislav Břeclav s názvem Havrane z kamene. Druhý titul, listopadový, nese název V dešti. Jedná se o příběh klavíristky doplněný známými písněmi Jaroslava Ježka, Eltona Johna a dalších v podání pražského Dobře naladěného divadla. A třetím, prosincovým představením, bude adventní koncert Tria Karageorgiev, které je známé spíše v zahraničí a my budeme mít to potěšení naladit se vánočně jejich hudbou. Vstupenky na představení cyklu Tóny podzimu bude zahájen v srpnu.

Samozřejmě pro své diváky chystáme opět obě řady předplatného a budeme reprízovat všechna představení našeho repertoáru.

Přejeme hezké prázdniny, dovolenou, léto a v září opět na shledanou v divadle.

**Za divadelní spolek,
Iva Kahounová**

Záhrádkařský zájezd

Na začátku května, v sobotu 4. 5. uspořádali zahrádkáři již tradiční zájezd, tentokrát do Zahradního centra v Bzenci a zámku Milotice.

Dopoledne jsme navštívili rodinné zahradnictví pana Šmacha v Bzenci, kde jsme byli velmi mile a netradičně přivítáni malým pohoštěním. Potom následovala komentovaná prohlídka majitelem a pak teprve vlastní nákup zahradního sortimentu. Než jsme se přemístili do nedalekých Milotic, prošli jsme si bzenecké náměstí s možností oběda. Odpolední hodiny jsme strávili v Miloticích. Prošli jsme si zámeckou zahradu, navštívili i zámecké zahradnictví a potom prohlédli interiéry krásného zámku. Počasí nám přálo, všichni si přišli na své, byli spokojeni, a tak se zájezd vydařil.

Za výbor, předseda Pavel Kabela

Tabulka – fotbal

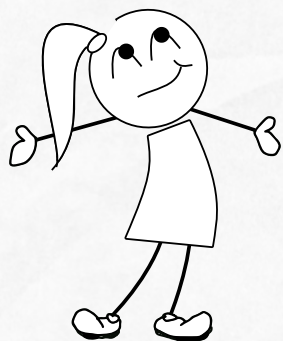

IV. třída muži, sk. B – KANEC 10, ročník 2023, A3B, Muži, číslo 2023624A3B

Rk.	Družstvo	Zápasy	+	0	-	Skóre	Body
1.	Brumovice	22	16	4	2	79:37	52
2.	Boleradice	22	14	5	3	63:23	47
3.	Pouzdrány	22	13	5	4	58:21	44
4.	Hustopeče B/H.Bojanovice	22	14	2	6	64:40	44
5.	Velké Němčice B	22	10	4	8	49:40	34
6.	Přibice B	22	8	5	9	36:44	29
7.	Diváky	22	8	3	11	39:30	27
8.	Velký Dvůr	22	7	3	12	29:37	24
9.	Uherčice	22	6	6	10	36:46	24
10.	Velké Hostěrádky	22	6	4	12	25:45	22
11.	Vranovice	22	6	0	16	36:90	18
12.	Pasohlávky / Ivaň B	22	3	1	18	21:82	10

Polehrátky

Mája skoro stojí, ale při kopírování fotek se něco nepovedlo. Najdi 5 rozdílů!

Vojta se chlubí Kájovi: „Letos budu stárek, budu tancovat zavádku! A jestlipak víš, kolik se u nás zpívá slok zavádky?“ Kája se jen zasměje: „Co bych nevěděl, taky jsem byl stárek. Jsou čtyři stárkovské páry, každému stárkovi i starce se zpívá zvlášť. A pak jedna sloka pro celou dědinu - za letošní hody.“ Dokážeš i ty spočítat, kolik má zavádka slok?

Kalendář akcí

21.–23. června	Jánské hody	Krojovaná mládež
28. června	Výšlap za humny	OS Nedánov
<hr/>		
1.–4. července	Kreativní příměstský tábor	OS Nedánov
6. července	MetleCup	M. Víteček
20. července	Wine culture festival	Wine culture club
<hr/>		
3. srpna	Gulášfest	M. Šimbera, M. Reiter
10. srpna	Létáme pro vás (s M. Šonkou)	LMK Gen. Peřiny
10. srpna	Country – bluegrass v Tihelni	Vinařství Vystoupil
31. srpna	Vítání podzimu	SDH Boleradice
<hr/>		
7. září	Vinobraní	Vinařský spolek
22. září	Výstava ovoce, zeleniny a květin	ČZS Boleradice
<hr/>		
11. listopadu	Den válečných veteránů	Mgr. Pavel Kabela

Ještě se chystá: Létání s draky, Svatomartinské hody, a další...

Tak brzy na viděnou na některé z událostí!

Sbor dobrovolných hasičů Boleradice

Vás zve na

Vítání podzimu

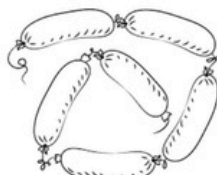
v sobotu 31.8.2024 od 16.00

v parku u hasičské zbrojnice

Bohaté občerstvení zajištěno:

- 6 druhů točeného piva
- pochoutky z udírny

Soutěže pro děti

ZVEME VÁS NA

GULÁŠFEST

SOBOTA 3. srpna 2024

Park před radnicí, Boleradice

PROGRAM

- 12:00 Otevření baru (pivo, víno, nealko, míchané drinky)
Začátek vaření gulášů
- 17:00 Ochutnávka veřejnosti
Kapela Jak se patří
- 19:30 Vyhlášení výsledků
- 20:00 DJ Matýsek

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

REGISTRACE A BLIŽŠÍ INFO

gulasbole@seznam.cz

: Gulášfest Boleradice

Omasta
vinnáři

ŘÍZÁKOVÍ

B. VINO
Stancar

KORÁB

Tesařství
Milan
Víteček

MORAVSKÁ

Společnými silami pomůžeme

Domovu Beřlém v Kloboukách u Brna

- Vystoupení mistra Evropy v letecké akrobacii s

RC modelem proudového letounu

- Vystoupení letounu Boeing Stearman

- Vystoupení letounu Bü 131 Bucker

- Přilet a vystoupení letounu Z37 Čmelák

A další překvapení pro návštěvníky leteckého dne.

Martin Šonka v Boleradicích

Letiště Boleradice Sobota 10.8.2024

Po skončení leteckého dne vyhlídkové lety vrtulníkem

TURNAJ V MALÉ KOPANÉ

metlecup boleradice

6.7.
2024

REGISTRACE
A DALŠÍ INFO

WWW.METLE-CUP.CZ

NADUPANÁ
AFTERPARTY

DJ BORIS

metlecup
boleradice

Vino
Slančar

Omasta
vinařství

Bubeliny
BARBER SHOP

COUNTRY – BLUEGRASS v TIHELNI

v sobotu 10.8.2024 od 17:00 hodin

AREÁL VINNÝCH SKLEPŮ TIHELNA

V BOLERADICÍCH

VSTUPNÉ 100,-Kč

VÍNO, PIVO, DOBROTY Z UDÍRNY A NĚCO SLADKÉHO

Info: facebook: Petr Vystoupil

instagram: vinarstvi_vystoupil

www.vinarstvi-vystoupil.cz

Boleradští stárci, stárky
a chasa Vás zvou na

Jánské hody Boleradice

21. - 23. 6. 2024

Pátek

18:00 stavění máje
20:00 večerní zábava
CM Primáš

Sobota

14:30 průvod obcí od 1. stárky
17:00 Moravská beseda a dětské sólo
20:30 večerní hodová zábava
DH Lácaranka

Neděle

14:30 požeňání v kostele
průvod obcí k 1. stárkovi
17:00 tradiční zavádka
nástup přespólních
20:30 večerní hodová zábava
DH Lácaranka

Občerstvení zajišťuje
Bistro u Šimpáka
(pá.+so.)

Přespólní chasy
vítány.

POLEHRAD ZPRAVODAJ OBČANŮ BOLERADIC

Vydává ÚM Boleradice, 691 12 Boleradice 401. Za kvalitu odpovídá Redakční rada Polehradu (Pavla Hrabcová, Ing. Martina Novotňáková, Dana Veselá, Ing. Jiří Víteček). Zaregistrováno u MK ČR reg. č. E 11762. Články nejsou redakčně upravovány ani kráceny bez souhlasu příspěvatele. Redakce si vyhrazuje právo neuveřejnit příspěvky hrubě urážlivé, neslušné a poškozující dobré mravy. Příspěvatelé odpovídají plně za obsah příspěvků a jazykovou úpravu. Převzaté příspěvky jsou publikovány se souhlasem vydavatele. Příspěvky do Polehradu můžete zaslat na adresu Úřadu městyse Boleradice nebo polehrad@boleradice.cz. Toto číslo vyšlo 17. června 2024. Uzávěrka příštího čísla je 16. září 2024.

Foto na obálce: Jiří Víteček, Hana Könogová, Martina Novotňáková